

REGION DOLNY ŚLĄSK

NR 5 • MAJ – CZERWIEC 1999
ISSN 1506-29-29

STOWARZYSZENIE NA RZECZ
PROMOCJI DOLNEGO ŚLĄSKA

DOLNOŚLĄSKI KLUCZ SUKCESU

to wyróżnienie, przyznawane przez Stowarzyszenie na Rzecz Promocji Dolnego Śląska. Ideą fundatorów wyróżnienia jest promowanie wszystkiego co najlepsze w regionie.

Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia na Rzecz Promocji Dolnego Śląska wybrało na lata 1999–2000 Kapitułę Wyróżnienia „Dolnośląski Klucz Sukcesu” w składzie:

PRZEWODNICZĄCY:

Bogdan Cybulski
prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej we Wrocławiu

WICEPRZEWODNICZĄCY:

Teresa Krzezińska
prezes Karkonoskiej Agencji
Rozwoju Regionalnego
w Jeleniej Górze

Józef Spyra
przewodniczący Rady Wykonawczej
Federacji Pracodawców Polski
Zachodniej

Sławomir Hunek
prezes Agencji Rozwoju
Regionalnego w Wałbrzychu

CZŁONKOWIE:

Julian Golał
sekretarz Euroregionu Glacensis,
przewodniczący Rady Powiatu
Kłodzkiego

Teresa Gronkiewicz
zastępca dyrektora PKO BP

Lothar Herbst
prezes Polskiego Radia we Wrocławiu

Bogdan Horodniczy
prezes Agencji Rozwoju
Regionalnego w Legnicy

Józef Król
wicewojewoda dolnośląski

Jan Miodek
profesor Uniwersytetu Wrocławskiego

Bogusław Rogiński
wójt gminy Nowa Ruda

Jan Waszkiewicz
marszałek województwa
dolnośląskiego

SEKRETARZ:

Wojciech Gryczyński
zastępca dyrektora Miejskiego
Ośrodka Sportu i Rekreacji
Wrocław–Zachód.

Na posiedzeniu 5 marca br. Kapituła ustaliła, że wyróżnienia „Dolnośląski Klucz Sukcesu” rozpatrywane będą w następujących kategoriach:

1. Największa osobowość w promocji regionu.
2. Najlepsze dolnośląskie firmy produkcyjne, zatrudniające:
 - a) do 50 osób
 - b) do 250 osób
 - c) powyżej 250 osób.
3. Najlepsza firma turystyczna.
4. Najlepsze:
 - a) firmy handlowe
 - b) instytucje wsparcia inwestycyj-

nego, w tym banki, usługi leasingowe, konsultingowe i projektowe.

5. Najbardziej gospodarna gmina:

- a) wiejska
- b) wiejsko-miejska
- c) miejska.

6. Najlepsza instytucja kultury lub inicjatywa kulturalna.

7. Najlepszy ośrodek kultury, jednostka edukacyjna, ochrony zdrowia, ośrodek sportu i rekreacji, klub sportowy lub organizator imprezy masowej.

Członkowie Kapituły zdecydowali, że wręczenie laureatom i nominatom wyróżnienia Dolnośląski Klucz Sukcesu odbędzie się w 26 czerwca 1999 r. w Teatrze Dramatycznym w Legnicy.

Zapraszamy wszystkich do udziału w tym wydarzeniu. Szczególnie serdecznie zaproszenia kierujemy do dotychczasowych laureatów i nominantów Dolnośląskiego Klucza Sukcesu oraz przedstawicieli gmin i miast Dolnego Śląska.

Blizszych informacji o sposobie otrzymania imiennych zaproszeń udziela nasz sekretariat. Prosimy pisać lub dzwonić pod adres Stowarzyszenia na Rzecz Promocji Dolnego Śląska

**54-613 Wrocław
ul. Krzemienieckiej 60a
tel./fax 0-71/354-57-00**

WYDAJE

Stowarzyszenie na Rzecz Promocji
Dolnego Śląska

Prezes Zarządu
BOGDAN CYBULSKI

Wiceprezesa
JERZY DUDZIK
JÓZEF KRÓL
JÓZEF SPYRA

Sekretarz
RYSZARD CHRUŚCICKI

ADRES BIURA

54-613 WROCŁAW
ul. Krzemieniecka 60a
tel. centr. 0-71/357-42-15 w. 24
tel. 357-60-27
tel./fax 357-55-60
e-mail: spds@box43gnet.pl

Nr konta
Bank Zachodni SA I/Wrocław
389206-643135-132-3000

REDAGUJE ZESPÓŁ

Redaktor naczelny
MIROSLAW DURCZAK
tel./fax 0-71/344-38-06

Korekta
ELŻBIETA DZIUBA

Korespondencję do redakcji
prosimy nadsyłać pod adresem
Biura Stowarzyszenia.

WYDANO

w Oficynie Promocyjnej
MADA PRESS
50-035 Wrocław, pl. Muzealny 11/3
tel./fax 0-71/344-38-06

Okladka:

Perła Sudetów – Zamek Książ,
a ściślej dwa jego piętra zostały
na 30 lat oddane we władanie znanej
firmie brytyjskiej, która urządzi tam
ekskluzywny hotel.
Fot. Tadeusz Szwed

W NUMERZE:

Partnera jeszcze nie ma, ale...

Bezwzględny priorytetem administracji, parlamentarzystów i środowisk politycznych winno być wspieranie dążeń do ustanowienia Konsulatu Generalnego Republiki Czeskiej we Wrocławiu.

Mieczysław Ducin Piotrowski

str. 4

Wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich

Ani stan polskiego rolnictwa, ani niedorozwój obszarów wiejskich w Polsce nie stanowią bariery uniemożliwiającej integrację naszego kraju z Unią Europejską, a jedynie poważne zagrożenie, że wejście Polski do Unii nie pozwoli na szybkie i pełne spożytkowanie korzyści płynących z integracji.

Ewa Mańkowska

str. 7

Odra międzynarodowa

Program dla Odry powinien obejmować całe jej dorzecze. Są duże szanse, że wtedy zostanie potraktowany podobnie jak programy dla niektórych rzek europejskich – np. Ren, Mozela – i będzie wspomagany środkami finansowymi z Unii Europejskiej. Sprawa Odry – w czym zgadzamy się z Czechami – powinna integrować lokalne społeczności obu państw i utrzymywać dobre kontakty na różnych płaszczyznach.

Rozmowa z prof. Januszem Zaleskim

str. 10

Kobierzyce

Kapitał przyciąga kapitał. Gmina Kobierzyce przeżywa godny pozazdroszczenia boom inwestycyjny. W sumie w latach 1993–1999 na terenie gminy zainwestowało 47 firm. Natomiast w samym Węzle Bielańskim 10 firm wniosło kapitał inwestycyjny wartości 238 mln USD.

Katarzyna Kostołowska

str. 14

Euroregion Glacensis

Za duży sukces rozwoju kontaktów transgranicznych polsko-czeskich uważa się powstanie Euroregionu Glacensis, którego podstawy wypracowane zostały przed wielu laty poprzez wspólne akcje Solidarności Polsko-Czesko-Słowackiej. Stopniowo przełamywały one wzajemne bariery i uprzedzenia. Dlatego tak ważne było zainicjowanie kontaktów nieformalnych grup opozycji demokratycznej Polski i Czech w latach osiemdziesiątych – m.in. w tym czasie zieloną granicę trzykrotnie nielegalnie przekraczał Vaclav Havel.

str. 22

Partnera jeszcze nie ma, ale ...

Mieczysław Ducin Piotrowski

Ogromny i nie do końca zdefiniowany potencjał województwa dolnośląskiego wiąże się z jego szczególnie atrakcyjnym położeniem oraz granicami z Republiką Federalną Niemiec i Republiką Czeską.

Ponad połowa długości z bez mała 800-kilometrowej granicy polsko-czeskiej przypada na województwo dolnośląskie. Ta sytuacja sprawia, że bezpośrednie sąsiedztwo między naszymi państwami w głównej mierze zależeć będzie od aktywności władz i mieszkańców Dolnego Śląska oraz ich partnerów z Republiki Czeskiej. Do tej pory właśnie ta elementarna współpraca była najczulszym barometrem dla oficjalnych stwierdzeń o strategicznym partnerstwie. W ostatnich latach deklaracje te w zdecydowanej większości znajdowały potwierdzenie w praktyce codziennego sąsiedztwa i wspólnych przedsięwzięciach.

Aspiracje środowisk kreujących współdziałanie sięgają jednak znacznie dalej niż regulacje określone w międzynarodowych umowach. Wcale nie musi to niepokoić, gdyż właśnie taką inspirującą rolę winny mieć organizacje społeczne, samorządy i administracja terenów przygranicznych. Fakt, że postulaty te są sygnowane podpisanymi partnerów polskich i czeskich, najlepiej pokazuje, jakie przewartościowanie nastrojów nastąpiło w ostatnich 10 latach. Efektem wzajemnego zaufania i potrzeby współdziałania jest kilkadziesiąt umów partnerskich miast, a także funkcjonowanie Euroregionu Nysa na pograniczu polsko-czesko-niemieckim oraz Euroregionu Glacensis, utworzonego wokół Ziemi Kłodzkiej.

Mówiąc o współpracy regionalnej województwa dolnośląskiego musimy pamiętać, że partnera, z którym będziemy ją realizować, w Republice Czeskiej obecnie jeszcze nie ma.

Na 1 stycznia 2000 roku zapowiadał się u naszych południowych sąsiadów wejście w życie reformy administracyjnej. W 1997 roku uchwalony został podział administracyjny na 14 województw (mapa nr 3). Dolny Śląsk graniczyłby aż z czterema województwami: li-

bereckim, kralovo-hradeckim, pardubickim oraz ołomunieckim. W większości przypadków województwa te nie mogłyby spełnić warunków Unii Europejskiej, stawianych przy realizacji programów strukturalnych. Projekt nowelizacji ustawy zakłada utworzenie 8 województw (mapa nr 2). Dla Dolnego Śląska oznaczałoby to ograniczenie liczby partnerów do dwóch województw: północno-wschodnio czeskiego ze stolicą w Hradcu Kralove i środkowomorawskiego ze stolicą w Ołomuńcu.

Trudności finansowe oraz zła sytuacja gospodarczo-polityczna sprawiają jednak, że ustawowy termin prawdopodobnie nie zostanie dotrzymany i w ostatni rok drugiego tysiąclecia nasi sąsiedzi wejdą z obowiązującym obecnie podziałem na powiaty. Wzdłuż granicy z województwem dolnośląskim jest ich 9 (mapa nr 1).

Tak więc, do czasu utworzenia dużych jednostek samorządowych, o relacjach ze stroną czeską nie możemy mówić w kategoriach współpracy regionalnej i międzywojewódzkiej. Możemy jednak, i powinniśmy jak najczęściej, w rozmowach z Czechami definiować interesy Dolnego

Śląska. **Właściwym partnerem na obecnym etapie są delegatury Ministerstwa Rozwoju Regionalnego w Libercu, Hradcu Kralove, Ołomuńcu i Ostrawie, władze samorządowe tych największych miast polsko-czeskiego pogranicza, a przede wszystkim Regionalne Grupy Koordynacyjne ds. Tworzenia Strategii Województw.** Jest realna szansa, że jeszcze w maju dojdzie do pierwszego spotkania partnerskich administracji rządowych i samorządowych z Wrocławia i Hradca Kralove.

W kontaktach tych niezwykle ważne jest wcześniejsze określenie celów i uzgodnienie stanowiska przed międzynarodowymi rozmowami. Wzajemny szacunek przedstawicieli różnych administracji i zgodne artykułowanie priorytetów jest warunkiem koniecznym prowadzenia efektywnych negocjacji i współpracy z czeskimi partnerami. W przeciwnym razie będziemy traktowani jako strona niezbyt poważna i wewnętrznie niezorganizowana.

Problemu współpracy przedstawicieli wszystkich administracji nie można lekceważyć, zwłaszcza w kontekście naszych starań o szybkie ustanowienie Konsulatu

Mapa nr 1

Generalnego Republiki Czeskiej we Wrocławiu.

Działanie na rzecz powodzenia tego projektu winno mieć bezwzględny priorytet, jeśli myślimy o nadaniu Dolnemu Śląskowi rangi należnej regionowi o tak strategicznym położeniu. Z chwilą zgodnej deklaracji premierów Jerzego Buzka i Miloša Zemana na spotkaniu w Ostrawie 19 lutego br. o potrzebie utworzenia regularnego przedstawicielstwa Republiki Czeskiej we Wrocławiu oficjalnie zostało zapalone „zielone światło” dla tej inicjatywy. **Bezwzględnym priorytetem – zarówno administracji, parlamentarzystów, jak i środowisk politycznych – winno być wspieranie tego przedsięwzięcia.**

Właśnie parlamentarzyści mają szczególne możliwości sięgnięcia po środki, do których drogę wytyczyła zgodna deklaracja premierów. To od ich zaangażowania w rozwiązywanie problemów polsko-czeskiego pogranicza i działania na rzecz ułatwień dla lokalnych inicjatyw zależeć będzie, jak szybko odpowiemy wyzwaniom stawianym partnerom zmierzającym do Unii Europejskiej. Właśnie Polsko-Czeska Grupa Parlamentarna, do której zapisało się aż 37 (z ogólnej liczby 200) czeskich posłów, jest znakomitym forum do lobbowania na rzecz pilnej organizacji konsultatu i uzmysłowienia wagi tego przedsięwzięcia dla potwierdzenia deklaracji o strategicznym partnerstwie. Ożywione kontakty na linii Górny Śląsk, Północne Morawy są najlepszym potwierdzeniem znaczenia parytetowej organizacji przedstawicielstw dyplomatycznych w sąsiadujących regionach, szczególnie w aspekcie współpracy gospodarczej.

Mówiąc o strategicznym partnerstwie polsko-czeskim, musimy pamiętać, że najlepiej zweryfikują je pozytywne reakcje rządów na inicjatywy wykraczające poza rutynowe pojmowanie współpracy przygranicznej. Takim pozytywnym sygnałem było otwarcie przejść granicznych na szlakach turystycznych Sudetów. Mamy prawo oczekiwać pilnego otwarcia kolejnych przejść dla turystów. W roku 10. rocznicy „jesieni narodów” zupełnie symbolicznego znaczenia nabrałoby otwarcie Przełęczy Karkonoskiej i Śnieżki. Pamiętajmy, że **Śnieżka jest najwyższym szczytem zarówno Dolnego Śląska, jak i Republiki Czeskiej.** Dlatego do-
roczne Święto Turystów, Przewodników

Mapa nr 2

i Ratowników Górskich obchodzone 10 sierpnia winno zyskać wysoki patronat wojewody dolnośląskiego i marszałka województwa, a w przyszłości odpowiednich partnerów w administracji naszych sąsiadów.

Polsko-czeska granica na odcinku Sudetów jest bardzo trudna pod względem wytyczania oraz organizacji ciągów transportowych i komunikacyjnych. Uwarunkowania fizjograficzne i wymogi ochrony środowiska sprawiają, że w zasadzie jedynie przejście w Lubawce ma odpowiedni potencjał rozwojowy i po modernizacji będzie mogło obsługiwać ruch towarowy. Im szybciej korzystne rozstrzygnięcia dla tego projektu zapadną w Ministerstwie Transportu, tym lepiej. Również dla naszych czeskich partnerów, którzy budują autostradę D-11 na odcinku do Hradca Králové i oczekują na jednoznaczne stanowisko polskiej strony co do przebiegu naszej autostrady lub drogi ekspresowej łączącej granicę z centrum kraju.

Szczególne partnerstwo regionów, które nie graniczą ze sobą, czyli Północnych Moraw, Dolnego Śląska oraz Brandenburgii, określa Odra. Odrzańskie lobby można budować zarówno wokół szans, jak i zagrożeń. Warunkiem jednak dla efektywnego wsparcia programu zagospodarowania Odry jest jego przyjęcie na szczeblu rządowym. Zamiast tego od ponad roku jesteśmy świadkami bezproduktywnych sporów. Podobny konflikt między ministerstwami rolnictwa i ochrony środowiska Czesi zakończyli, przekazując problematykę zagospodarowania rzeki do Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, w którym pod koniec kwietnia ustanowiono rządowego pełnomocnika ds. Odry. Niech to zdecydowanie sąsiadów ostudzi polskie emocje, aby ponownie nie uczyniła tego rzeka. ■

Autor jest rzecznikiem
Solidarności Polsko-Czesko-Słowackiej
Oddział we Wrocławiu.

Mapa nr 3

Z nami będzie łatwiej

Rozmowa z NORBERTEM GEISLEREM, przewodniczącym Zarządu firmy Edelhoff AG & Co z Iserlohn – spółki zarządzającej koncernem VEW AG w Dortmundzie.

Zatrudnia około 6000 pracowników, którzy w roku 1998 wypracowali obrót ok. 1,4 mld DM.

Jaki program przygotowano dla gości, którzy będą reprezentowali sfery polityczne, administrację i gospodarkę Dolnego Śląska?

Panie przewodniczący, przedstawiciele zarządów miast i gmin Dolnego Śląska, a także przedstawiciele władz województwa dolnośląskiego i jego stolicy – Wrocławia oraz politycy i grupy biznesu będą 7 czerwca tego roku gośćmi przygotowywanej we wrocławskim Arsenale prezentacji Grupy Firm EDELHOFF oraz koncernu VEW. Czy mógłby pan już teraz przedstawić koncern VEW naszym czytelnikom?

Norbert Geisler: Spółka Akcyjna VEW Dortmund jest już od przeszło 75 lat partnerem jednostek samorządowych, rzemiosła i przemysłu w Niemczech. Zatrudnia prawie 16 000 osób, które w 1998 roku wypracowały obrót rzędu 10,3 mld DM.

Wymieniani jesteśmy wśród dziesięciu największych niemieckich przedsiębiorstw w dziedzinie energetyki, usług ekologicznych i rozbudowy infrastruktury. Świadczymy usługi o szerokim spektrum: od dostarczania prądu, gazu i energii cieplnej, poprzez gospodarkę odpadami i ochronę środowiska, do telekomunikacji oraz zarządzania nieruchomością i przygotowywania lokalizacji dla zakładów. Koncern VEW uważa się za doradcę i dostawcę usług służących rozbudowie infrastruktury. Natomiast Grupa Firm Edelhoff działa w dziedzinie utylizacji odpadów komunalnych i przemysłowych, świadczy usługi ekologiczne dla firm oraz zajmuje się odpadami specjalnymi, recyklingiem przetworzonego oleju oraz systemami logistycznymi.

N.G.: W historycznym miejscu, w dawnym arsenale miasta Wrocławia prezesowie zarządów Spółki Akcyjnej VEW oraz jej wiodących spółek Edelhoff, MEAG, WGV i Harpen przedstawia swoje przedsiębiorstwa. Po wspólnym obiedzie zapraszamy wszystkich na blok seminariów i specjalistycznych prezentacji dotyczących energetyki i utylizacji odpadów. Liczymy na inspirującą i owocną dyskusję z naszymi polskimi partnerami. Na koniec imprezy przewidujemy program kulturalny.

Jakie doświadczenia posiada VEW na rynkach wschodnioeuropejskich?

N.G.: Koncern VEW zalicza się do poważnych inwestorów w nowych krajach związkowych na wschodzie Niemiec. Od początku lat dziewięćdziesiątych zainwestowaliśmy tam prawie 8 mld DM w modernizację infrastruktury energetycznej i utylizację odpadów. Wnieśliśmy też poważny wkład w restrukturyzację gospodarki oraz poprawę warunków życia i środowiska naturalnego w tej części Niemiec. Know-how udostępniamy również naszym partnerom i klientom w Europie Środkowej i Wschodniej, w Republice Czeskiej i na Węgrzech, a także w Polsce. Nasza grupa przedsiębiorstw jest wiodącym podmiotem w węgierskim gazownictwie, uczestniczy w rozbudowie regionalnych sieci gazowniczych w Czechach i sprawuje tam pieczę nad licznymi przedsię-

wzięciami z zakresu ciepłownictwa. Przedsiębiorstwa koncernu VEW współpracują z instytucjami publicznymi w Rumunii i Chorwacji.

Jakie są punkty ciężkości zaangażowania VEW w Polsce?

N.G.: W ostatnich latach firma Edelhoff oraz inne spółki koncernu VEW nawiązały liczne kontakty, które teraz powinny zostać pogłębione. W wielu dziedzinach zaangażowaliśmy się gospodarczo.

Firma Edelhoff jest udziałowcem Wrocławskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania sp. z o.o. (WPO) we Wrocławiu. Tam modernizujemy park samochodowy oraz organizację gospodarki odpadami.

Firma Mitteldeutsche Energieversorgungs AG (MEAG) kooperuje z regionalnymi zakładami energetycznymi w Jeleniej Górze, Będzinie, Wałbrzychu i Łodzi – tam wspomagamy partnerskie przedsiębiorstwa w restrukturyzacji i modernizacji gospodarki energetycznej. Dodatkowo firma MEAG Polska uczestniczy w projektowaniu elektrowni i wspiera zawodowe kształcenie personelu.

Harpen – siostrzana spółka koncernu VEW – koncentruje się na regionalnych przedsięwzięciach w zakresie dostarczania energii cieplnej. W eksploatacji są już np. urządzenia dla całych osiedli mieszkaniowych, zakładów przemysłowych i instytucji publicznych. To nasze zaangażowanie chcemy rozwijać w następnych latach.

W jaki sposób VEW chce współpracować z polskimi partnerami?

N.G.: Rozwój gospodarczy Europy Wschodniej jest obserwowany przez VEW z wielkim zainteresowaniem i praktycznie uczestniczymy w nim. Podzielamy poglądy instytutów badaw-

czych i ekspertów, że szczególnie Polska i Węgry skutecznie przeprowadzają restrukturyzację gospodarki i administracji. Wszędzie wyczuwamy polityczną wolę przeprowadzania reform i widzimy znaczny postęp. Współpraca z naszymi partnerami funkcjonuje w zasadzie dobrze. Tę bazę chcemy rozwijać. Celem naszym nie jest jednak przenoszenie standardów zachodnioeuropejskich do Polski w skali jeden do jednego. Jesteśmy przekonani – szczególnie po naszych dotychczasowych doświadczeniach – że należy dokonać harmonizacji silnych pozycji po obu stronach.

Proszę określić i wskazać walory, dzięki którym koncern VEW będzie mógł wspierać reformę gospodarczą i poprawę standardu życia w Polsce?

N.G.: Jesteśmy doradcami i świadczymy usługi, wykorzystując nasze doświadczenie. Dzięki naszej dobrej reputacji zaliczani jesteśmy do wiodących przedsiębiorstw w Niemczech. VEW jest szóstą co do wielkości firmą elektroenergetyczną, przodującą w dziedzinie regionalnego zaopatrywania w gaz, a w dziedzinie gospodarki odpadami i usług ekologicznych zajmuje trzecią pozycję. Naszymi silnymi stronami jest ścisła współpraca z partnerami w miastach i gminach w Niemczech. Instytucje komunalne są nie tylko większościowymi udziałowcami VEW, ale są one również naszymi największymi klientami. Z prawie 80 jednostkami samorządowymi prowadzimy wspólne przedsiębiorstwa. Tego typu partnerstwo – *public private partnerships* – od dawien dawna stanowi jądro filozofii naszego przedsiębiorstwa. W takim partnerstwie VEW realizuje zwykle jeden sprecyzowany cel: rozwijamy infrastrukturę i zapewniamy jej funkcjonowanie. Gwarantujemy możliwości wpływu jednostek samorządowych na podejmowane wspólne przedsięwzięcia, a jednocześnie zapewniamy dopływ kapitału prywatnego w celu realizacji wspólnych zadań. Wnosimy nowoczesne metody planowania, zarządzania i sprzedaży, gwarantujemy wysoki standard techniczny, ekonomiczną skuteczność i odciążenie finansowe instytucji publicznych.

Dziękuję za rozmowę.

MIROSLAW DURCZAK

Wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich

wsparcie inicjatyw lokalnych

Ewa Mańkowska

Doświadczenia rolnictwa w wysoko rozwiniętych krajach świata wskazują, iż w procesie rozwoju dadzą się zaobserwować prawidłowości związane nie tylko z wpływem postępu na techniki wytwarzania, ale i zależnościami pomiędzy rolnictwem a rozwojem wsi.

Realizacja polityki społeczno-gospodarczej wobec wsi i rolnictwa wymaga nowej filozofii rozwoju polegającej na zrozumieniu, że dla wsi równie ważne jak dotychczas rolnictwo jest rozwój innych działalności:

1. Tworzenie nowych miejsc pracy w zawodach pozarolniczych, ale związanych z rolnictwem bądź jego otoczeniem.

2. Tworzenie warunków takich, aby te zamierzenia mogły być zrealizowane, poprzez:

- rozwój infrastruktury technicznej i społecznej
- pobudzanie aktywności środowisk lokalnych
- decentralizację decyzji
- system instytucji porządkowych itp.

Problemy wsi i rolnictwa muszą być traktowane kompleksowo, gdyż istnieje ścisła zależność między modernizacją rolnictwa i zharmonizowanym z nią rozwojem obszarów wiejskich. Modernizacja zwalnia siłę roboczą, która musi być wykorzystana w innych niż rolnicze zawodach. Wieś w tej sytuacji przejmuje inne wyspecjalizowane funkcje i przyspiesza przemiany strukturalne w rolnictwie, stwarzając przymus stałego lub częściowego odchodzenia ludzi z rolnictwa.

Za przyjęciem takiej filozofii przemawia także fakt jednoczenia się ze wspólnotami europejskimi. Jeśli nie będziemy mogli stworzyć nowych miejsc pracy na obszarach wiejskich i dać szansę alter-

natywnego zarobkowania ludności rolniczej, niemożliwe stanie się wprowadzenie postępu w rolnictwie, obniżka kosztów produkcji, podniesienie jakości produktów, sprostanie wymogom konkurencji międzynarodowej. Do tego zdolne będą tylko zmodernizowane gospodarstwa.

Reformy systemowe dokonane w Polsce po 1989 r. stworzyły niezbędne, ogólne ramy dla podjęcia działań służących rozwojowi rolnictwa i obszarów wiejskich. Gospodarka polska rozwija się dynamicznie, opierając się na mechanizmie rynkowym. Stan rozwoju obszarów wiejskich, oceniany krytycznie, wymaga przygotowania tak kompleksowej koncepcji rozwoju, jak i stworzenia wielu niezbędnych instytucji i instrumentów wdrażania owej koncepcji.

Trzeba się jednak przychylić do tezy, że ani stan polskiego rolnictwa, ani niedorozwój obszarów wiejskich w Polsce nie stanowią bariery uniemożliwiającej integrację naszego kraju z Unią Europejską, a jedynie poważne zagrożenie, że wejście Polski do Unii przy obecnych strukturach rzeczowych i instytucjonalnych, istniejących na polskiej wsi i w rolnictwie, nie pozwoli na szybkie, pełne spożytkowanie korzyści płynących z integracji.

Nienowoczesność polskiej wsi przejawia się w cechach, które wyraźnie odróżniają ją od wsi w wysoko rozwiniętych krajach Europy Zachodniej. Cechy te dowodzą, że przeważająca część obszarów wiejskich dotknięta jest typowymi dolegliwościami obszarów peryferyjnych, oddalonych od centrów gospodarczych, nie posiadających znacznych źródeł surowców, nie zdominowanych przez żadną gałąź gospodarki, wysoko efek-

tywną i zdolną do konkurencji i nie mających żadnych innych nadzwyczajnych impulsów rozwoju.

Z ponad 2-milionowej rzeszy gospodarstw rolnych znaczna część (wg Spisu Rolnego 1996 – ponad 50 proc.) nie ma żadnych kontaktów z rynkiem, zaś 32 proc. osiąga (przy niskiej towarowości gospodarstwa) głodowe dochody; tylko 12,9 proc. sprzedaje rocznie za więcej niż 15 tys. PLN, w tym 5,9 proc. za więcej niż 25 tys. PLN (dochody porównywalne z dochodami rodzin pracownicznych).

Rozwój wielofunkcyjny to umiejętne wkomponowanie w wiejską przestrzeń coraz większej liczby nowych funkcji pozarolniczych. Wielofunkcyjnego rozwoju terenów wiejskich nie można ograniczyć do powstawania nowych miejsc pracy pozarolniczej na wsi. Jest to pojęcie znacznie szersze, w którym problemy wsi i rolnictwa muszą być traktowane kompleksowo – istnieją bowiem ścisłe zależności między modernizacją rolnictwa a wielokierunkowym rozwojem obszarów wiejskich.

Głównym celem wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich jest poprawa warunków życia i pracy rodzin żyjących na wsi.

Zwiększenie zatrudnienia pozarolniczego na wsi, większa możliwość wyboru pracy i jej różnorodność spowodują nie tylko wyższe dochody ludności wiejskich, ale także wzrost atrakcyjności wsi jako miejsca życia i pracy. Przejmowanie przez tradycyjną wieś nowych funkcji zaowocuje zmniejszeniem bezrobocia oraz wzrostem przedsiębiorczości, która jest warunkiem każdego wzrostu gospodarczego.

Przy planowaniu rozwoju należy pamiętać, że poszczególne regiony w Polsce są bardzo zróżnicowane pod względem ekonomicznego zaangażowania w budowanie stosunków rynkowych i rozwoju społeczno-gospodarczym.

Lokalne programy i pomysły ożywienia przedsiębiorczości na wsi w rolnictwie muszą być skorelowane z wieloma szczegółowymi programami, z których najistotniejsze to:

1. Program łagodzenia, ograniczenia czy też likwidacji bezrobocia.
 2. Program rozwoju różnych form kształcenia, oświaty doradztwa rolniczego i socjalno-bytowego dla wsi, uwzględniający:
- rozwój wszelkich form doradztwa, które zajmują się upowszechnianiem postępu, informacji i przyuczeniem do za-

wodu w formie kursów, szkoleń w zależności od potrzeb lokalnych

- opracowanie nowego systemu kształcenia, polegającego na powszechnej dostępności młodzieży wiejskiej do szerokoprofilowego nauczania średniego szczebla, gdzie młodzież będzie mogła zdobywać kwalifikacje na miarę XXI wieku.
3. Program interwencji na rzecz modernizacji rolnictwa, różne bowiem formy adresowanej pomocy państwa przesądzą o tym:
- jak będą postępować przekształcenia w sferze agrarnej
 - które gospodarstwa i w jakich regionach okażą się żywotne i zwiążą swą przyszłość z wytwarzaniem surowców
 - które gospodarstwa i w jakich regionach nie wytrzymają konkurencji i będą musiały uzupełnić dochody z pracy poza rolnictwem
 - które gospodarstwa i w jakich regionach wycofają się z rynku i albo całkowicie zechcą zorientować się na działalność pozarolniczą, związaną z różnymi formami przedsiębiorczości, albo będą musiały być wsparte socjalnie.
4. Program przestrzennego zagospodarowania i rozwoju regionalnego, który nabiera coraz większego znaczenia, pogłę-

Fot. Tadeusz Szwed

biają się bowiem różnice pomiędzy bogatszymi regionami, bardziej zaawansowanymi w transformacji, i regionami biednymi, zostającymi daleko w tyle.

5. Program ochrony środowiska, dotyczący zwłaszcza zanieczyszczeń wód i powietrza spowodowanych prowadzeniem działalności gospodarczej.

6. Rozwój samorządności i samodzielności władz lokalnych, przede wszystkim gminnych.

Gminy bowiem są gospodarzami terenu i dysponują samodzielnie finansami niezbędnymi do wykonywania ich uprawnień, mają niezwykłą rolę w inicjowaniu przedsiębiorczości i od ich aktywności zależy prezentacja możliwości i atrakcyjności gminy jako miejsca inwestowania.

7. Pomoc zabezpieczenia socjalnego, tzn. system rent i ubezpieczeń zdrowotnych, dających ludności wiejskiej – w tym rolniczej – szansę dostępu do usług medycznych, jak i system emerytur z tytułu przekazania gospodarstwa rolnego następcy lub sprzedaży ziemi.

Nowoczesna wieś może stać się w coraz większej mierze miejscem zamieszkania dla ludzi, którzy pracę mają poza rolnictwem, poza tą wsią, często poza gminą. Wieś może stać się miejscem atrakcyjnego wypoczynku, uprawiania różnych hobby, oazą spokoju dla tych, którzy znajdują tu łatwiejsze życie.

W chwili obecnej wieś w Polsce pełni jeszcze ważne funkcje gospodarcze – znajduje się na niej ponad 2 miliony gospodarstw, z których tylko nieznaczna część produkuje surowce żywnościowe na rynek. Pełni również funkcje socjalne – utrzymuje gospodarstwa, które nie mają żadnych więzi z rynkiem i produkują na samozaopatrzenie (rolnictwo domowe). Wieś wreszcie jest schronieniem dla bezrobotnych, którzy albo stracili pracę i wrócili do gospodarstw rodzinnych (bezrobocie jawne), albo nigdy jej nie mieli poza gospodarstwem rolnym (bezrobocie utajone), w którym zawsze pracowało więcej osób niż trzeba.

Niezwykle ważne staje się dobre przygotowanie na różnych szczeblach kompetentnych urzędników administracji i liderów życia społeczno-gospodarczego, zwłaszcza takich, którzy:

- rozumieją, na czym polega rozwój obszarów wiejskich
- potrafią opracować strategię rozwoju i programy oraz projekty, które złożą się na realizację wspomnianych strategii
- będą umieli znaleźć środki finansowe na wsparcie przygotowanych programów
- przekonują ludność lokalną do angażowania się w realizację programów.

Realizacja polityki wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich opierać się musi na adresowanych do różnych odbiorców celowych programach, mających jasno sprecyzowane, mierzalne cele, kryteria uruchomienia programu, a przede wszystkim – źródła finansowania. Dla polskich obszarów wiejskich kluczowe wydają się programy umożliwiające:

- rozwój i dostosowania strukturalne w regionach słabiej rozwiniętych
- restrukturyzację obszarów wiejskich w regionach o wadliwej strukturze agrarnej i demograficznej
- łagodzenie bezrobocia i poszukiwanie alternatywnych źródeł zarobkowania w rolnictwie poprzez rozwój małych i średnich firm oraz niekonwencjonalne wykorzystanie walorów wsi i pielęgnację krajobrazu
- rozwój technicznej i społecznej infrastruktury wsi
- poprawę poziomu wykształcenia i kwalifikacji siły roboczej, zmiany mentalności społecznej, kształcenie lokalnych liderów, upowszechnienie wysoko wyspecjalizowanego doradztwa na rzecz wsi i rolnictwa.

Na przeszkodzie konsekwentnej, zharmonizowanej z innymi programami realizacji polityki wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich może pojawić się wiele barier:

1. Prymat polityki nad ekonomią i brak woli politycznej do kontynuowania – w skali makro – niezbędnych przemian, a nade wszystko porozumienia co do form interwencji państwa i warunków pomocy (kto, na co i ile może otrzymać).

2. Prerażająco niski poziom wykształcenia ludności wiejskiej, w tym rolniczej, i brak wśród decydentów woli zmian programów kształcenia w duchu Unii Europejskiej.

3. Brak rozumienia mechanizmów gospodarki rynkowej, niekompetencje admi-

nistracji na różnych szczeblach i wadliwie w związku z tym przygotowywane decyzje, nacisk różnych silnych lobby's, w tym – tradycyjnego rolnego.

4. Mimo reformy administracyjnej i samorządowej nadmierny centralizm, brak wielu wyspecjalizowanych instytucji, obsługujących rozwój obszarów wiejskich, niedostateczne postrzeganie roli samorządów i społeczności lokalnych w realizacji programów rozwoju.

5. Tradycyjne postawy, ugruntowywane często przez polityków, wiara w moc państwa i wolę urzędników jako sprawców rozwoju, niechęć do wspólnych działań i zespołowych inicjatyw, co tylko częściowo da się wytłumaczyć przyczynami natury historycznej.

6. Wciąż niska ranga wiedzy i fachowości – powszechne jest przekonanie, że bardziej liczą się układy i zaplecze polityczne niż wiedza.

Powodzenie polityki wobec wsi i rolnictwa związane będzie także ściśle z przemianami po stronie całej gospodarki narodowej. W szczególności z efektami polityki przekształceń własnościowych, prywatyzacją przedsiębiorstw zdolnych skupować płody rolne i tworzyć nowe miejsca pracy, restrukturyzacją banków mogących obsłużyć sferę gospodarki żywnościowej, polityką fiskalną tworzącą zachęty do inwestowania, polityką naukową i efektami upowszechniania wyników badań, polityką społeczną zharmonizowaną z polityką rozwoju, polityką regionalną itp.

Na możliwość częściowego odejścia z rolnictwa przez jednych lub całkowitego przez innych złożyć się muszą zamierzenia wielu resortów, programów i instytucji, których skuteczność działania doprowadzi do ukształtowania struktur w rolnictwie bliskich krajom Unii Europejskiej. Interwencja państwa na rzecz realizacji polityki wielofunkcyjnego rozwoju wsi i modernizacji rolnictwa jest niezbędna. Ale pomoc musi być za coś: za przyspieszenie przemian strukturalnych, za obniżkę relatywną kosztów wytwarzania surowców żywnościowych i za wyższą ich jakość, na czym zyskają konsumenci.

Odra

międzynarodowa

Rozmowa z prof. JANUSZEM ZALESKIM – koordynatorem Programu Odra 2006.

W czasie katastrofalnej powodzi w 1997 roku współpraca z naszymi czeskimi sąsiadami, delikatnie mówiąc, okazała się niewystarczająca...

Janusz Zaleski: Nie mieliśmy praktycznie żadnych systemów współdziałania na wypadek takich kryzysowych, dramatycznych sytuacji. Oczywiście istniały pewne formy współpracy naszego IMiGW ze stroną czeską, ale to rzeczywiście nie mogło spełnić wszystkich potrzeb i oczekiwań. W okresie szalejącego żywiołu pojawiło się też sporo plotek i trudnych do zweryfikowania informacji na temat dużych trudności we wzajemnym komunikowaniu się służb polskich i czeskich. Sądzę zatem, że w pełni uprawniona jest ocena, iż przed dwoma laty współpraca okazała się niedostateczna lub w ogóle jej nie było. Na pewno wielka lipcowa powódź w Polsce uświadomiła, jak wielkie, strategiczne wręcz znaczenie, ma dla nas szybka i precyzyjna informacja o tym, jak na terenie Czech rozwija się sytuacja na Odrze.

Na szczęście wiele wskazuje na to, że wyciągnięto właściwe wnioski z rozwoju sytuacji w przeszłości...

J.Z.: Konkretnie działania podjęto już w sierpniu 1997 roku. W Szczecinie podpisano wówczas porozumienie, którego sygnatariuszami byli minister spraw wewnętrznych Polski, wicepremier Czech oraz minister od spraw zagospodarowania przestrzennego Niemiec. W ten sposób zrodziła się idea transnarodowego programu dla Odry. Głównym jego zadaniem jest uzyskanie zdecydowanej poprawy

w zakresie ochrony przed powodzią. Niestety, przez dwa lata inicjatywa szczecińska nie mogła jakby ruszyć z miejsca i nabrać konkretnych kształtów.

Momentem przełomowym okazało się dopiero niedawne spotkanie premierów Polski i Czech. W ślad za nim w Pradze doszło do spotkania grup roboczych – polskiej, czeskiej i niemieckiej. Szef Kancelarii Premiera, minister Jerzy Widzyk oraz prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast Sławomir Najnigier powierzyli mi kierowanie polską grupą i – co za tym idzie – koordynowanie niezbędnych prac. Mam nadzieję, że teraz wspólnie z naszymi zagranicznymi partnerami uda się szybko sprecyzować konkretne zadania i zbudować konkretny program działań. Polski wkład merytoryczny oparty będzie na podstawowych założeniach Programu Odra 2006.

Kontynuując wątek wyciągania wniosków z przeszłości nie sposób nie wspomnieć, że w ciągu minionych dwóch lat dochodziło do wielu spotkań, dyskusji poświęconych tematyce odrzańskiej na poziomie samorządów terytorialnych. Do szczególnie cennej współpracy zaliczyć można kontakty Wrocławia z Ostrawą. Do wspólnych przedsięwzięć tych partnerów przyłączyć się chcą także inne miasta – Racibórz, Opole, Kędzierzyn-Koźle, Słubice i Frankfurt nad Odrą. Bardzo owocnie przebiega współpraca między polskimi ODGW i czeską Povodi Odry oraz IMiGW z jej czeskimi odpowiednikami.

Realizacja międzynarodowego programu dla Odry musi się opierać na wypracowanych założeniach strategicznych. Wspomnieliśmy już o tym, iż polskim wkładem w realizowane przedsięwzięcie są propozycje dotyczące rozwiązywania konkretnych problemów zawartych w Programie Odra 2006. Czego możemy oczekiwać od czeskich partnerów?

J.Z.: Najpierw trzeba sobie uzmysłowić, że na terytorium Czech znajduje się nieduży odcinek całego dorzecza Odry. System wodny usytuowany jest z jednej strony na obszarach górskich, z drugiej – w rejonach silnie zurbanizowanych. To silnie ogranicza możliwości retencjonowania nadwyżek wody. W całości nie może ona zostać zatrzymana w Czechach.

Jednakże nasi partnerzy przywiązują wielką wagę do ochrony przeciwpowodziowej, mając w pamięci dramat Ostrawy, która w 1997 roku była zatopiona na dużym obszarze.

Czesi przygotowali dwa konkretne programy dla Odry. Uzgodniliśmy, że na zasadzie wzajemności zapoznaj nas z nimi do 15 czerwca bieżącego roku. Niezależnie od tego, znamy już kilka konkretnych posunięć czeskich partnerów. Przykładowo, zmieniona została instrukcja użytkowania ich zbiorników retencyjnych. Wprowadzone rozwiązania dotyczące gromadzenia i zrzutów wody poszły w kierunku zwiększenia bezpieczeństwa powodziowego.

Dla nas chyba nie ulega wątpliwości, że pełne wykorzystanie szansy dla Odry stanie się możliwe wówczas, gdy realizowany w związku z tą rzeką program będzie miał charakter transnarodowy. Czy Czesi też podzielają taki pogląd?

J. Z.: Jestem przekonany, że tak. Jednocześnie zgadzamy się z naszymi partnerami, że transnarodowy program nie może się ograniczyć wyłącznie do ochrony przed powodzią. Istotne zagadnienia to również między innymi poprawa jakości wód, gospodarcze wykorzystanie rzeki. Czesi są na przykład bardzo zainteresowani tym, aby Odra stała się żeglowna już od Ostrawy, a nie tak jak do tej pory od Kanału Gliwickiego.

To naprawdę ważne, aby program uzgodniony dla Odry obejmował całe jej dorzecze. Wtedy są duże szanse, że zo-

stanie potraktowany podobnie jak programy dla niektórych dużych rzek europejskich (przykładowo Ren, Mozela) i będzie wspomagany znaczącymi środkami finansowymi z Unii Europejskiej. Sprawa Odry, w czym też się zgadzamy z Czechami, powinna integrować lokalne społeczności obu państw, utrwalać dobre kontakty na różnych płaszczyznach.

Na ile prawdziwy jest pogląd, że przy rozwiązywaniu problemów odrzańskich, zarówno dla Polski, jak i Czech, bardzo istotna jest współpraca z Niemcami?

J.Z.: Z takim poglądem w pełni się zgadzamy. Zaangażowanie partnera niemieckiego ma ogromne znaczenie dla powodzenia transnarodowego programu odrzańskiego. Pamiętajmy, że Niemcy są członkiem Unii Europejskiej. A stamtąd spodziewamy się finansowego wsparcia. Z punktu widzenia interesów tego kraju, zwłaszcza Brandenburgii, Meklemburgii i Saksonii, ważne są sprawy gospodarczego wykorzystania rzeki, ale także ochrona przed powodzią wzdłuż Odry i niemieckiej części jej dorzecza. Niemcy to

niezbędny partner do rozmów i uzgodnień. Polska strona prowadzi ożywione robocze kontakty z Brandenburgią już od sierpnia ubiegłego roku. Osiągnęliśmy bardzo dobre rezultaty, czego dowodzą protokoły uzgodnień.

Które elementy Programu Odra 2006 są – pana zdaniem – kluczowe dla powodzenia wspólnych międzynarodowych przedsięwzięć na rzece?

J.Z.: Najważniejsze na początku wydaje się wdrożenie systemu monitorowania i ostrzegania przed powodzią wraz z metodami pozwalającymi symulować rozwój sytuacji.

Drugim istotnym elementem jest budowa dużych polderów i zbiorników, które zwiększą możliwości retencjonowania wody o 300–400 milionów metrów sześciennych. Nie można oczywiście zapominać o tworzeniu systemu małej retencji, szczególnie na obszarach górskich, co znacznie zmniejszyłoby szybkość spływu wody do dolin rzecznych.

Kolejny ważny element to modernizacja istniejącej infrastruktury hydrotechnicznej na Odrze. Trzeba ją uzupełnić o dwa

stopnie wodne w Malczycach i Lubiążu. Modyfikacji wymagają systemy ochrony przed powodzią, szczególnie dużych skupisk miejskich i ośrodków przemysłowych. Konieczna jest poprawa żeglowności w dolnych odcinkach Odry, tak by port w Szczecinie był konkurencyjny dla niemieckich portów w obsłudze gospodarczych potrzeb Berlina, Brandenburgii, Saksonii, ale także Dolnego i Górnego Śląska oraz Moraw.

Wielką wagę przywiązywać trzeba do inwentaryzacji przyrodniczej doliny Odry oraz rozszerzenia obszarów chronionych ze szczególnym uwzględnieniem aspektów turystycznych i rekreacyjnych. Nie można również pominąć elementów hydroenergetycznych. Odra i jej górskie dopływy powinny stać się źródłem produkcji taniej, ekologicznej energii.

Program Odra 2006 daje czytelną odpowiedź na pytania, jak w ciągu 8 lat zrealizować niezbędne działania na rzece, jak rozwiązywać pojawiające się problemy i skąd pozyskiwać środki finansowe.

Rozmowę przeprowadził

JAN WAWRZYNIAK

Fot. Tadeusz Szwed

Zamówienia publiczne

Ustawa o zamówieniach publicznych z dnia 10 czerwca 1994 r. (**tekst jednolity Dz. U. z 1998 r. Nr 119 poz. 773, Dz. U. Nr 160, poz. 1063**) obowiązuje od 1 stycznia 1995 r.

Zakres podmiotowy stosowania ustawy o zamówieniach publicznych

Obowiązująca od 1 stycznia 1999 r. ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1014 z 1998 r.), w art. 28 ust. 4 stanowi: „Jednostki sektora finansów publicznych dokonują zakupów, dostaw, usług i robót budowlanych na zasadach określonych w przepisach ustawy o zamówieniach publicznych”. Oznacza to, iż **podmiotami zobowiązanymi do stosowania przepisów ustawy o zamówieniach publicznych są:**

- 1) organy władzy publicznej i podległe im jednostki organizacyjne
- 2) państwowe osoby prawne oraz inne państwowe jednostki organizacyjne nie objęte Krajowym Rejestrem Sądowym, których działalność jest finansowana ze środków publicznych w całości lub w części, z wyjątkiem: przedsiębiorstw państwowych, banków państwowych, spółek prawa handlowego
- 3) spółdzielnie, fundacje i stowarzyszenia, w zakresie, w jakim dysponują środkami publicznymi
- 4) agencje państwowe w zakresie nie uregulowanym odrębnymi przepisami
- 5) jednostki publicznej radiofonii i telewizji.

Środki publiczne

Zgodnie z definicją cytowanych powyżej ustaw środki publiczne należy rozumieć jako:

- 1) dochody publiczne
- 2) środki pochodzące ze źródeł zagranicznych, nie podlegające zwrotowi
- 3) przychody jednostek organizacyjnych i osób prawnych zaliczanych do sektora finansów publicznych, pochodzące z działalności i innych źródeł
- 4) przychody budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, pochodzące:
 - a) ze sprzedaży papierów wartościowych oraz innych operacji finansowych
 - b) z prywatyzacji majątku Skarbu Państwa oraz majątku jednostek samorządu terytorialnego
 - c) ze spłat pożyczek i kredytów
 - 5) środki gminnych funduszy celowych
 - 6) środki kredytowe, na które Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego lub samorządowa jednostka organizacyjna udzieliły poręczeń, gwarancji albo dofinansowały koszty udzielenia kredytu
 - 7) środki pochodzące z opłat abonamentowych i opłat za używanie nie zarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, o których mowa w ustawie z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. nr 7 poz. 34, z 1995 r. nr 66, poz. 335 i nr 142, poz. 701, z 1996 r. nr 106, poz. 496 oraz 1997 r. nr 88, poz. 554 i nr 121, poz. 770).

Tryby udzielania zamówienia publicznego

Podstawowym trybem udzielania zamówienia publicznego jest przetarg nieograniczony, który może być zastosowany zawsze, bez względu na okoliczności towarzyszące udzielaniu zamówienia.

Zastosowanie trybu innego niż przetarg nieograniczony, bez względu na wartość zamówienia, możliwe jest jedynie w sytuacjach wskazanych w ustawie. Zamówienia publicznego można udzielić, poza przetargiem nieograniczonym, w następujących trybach:

● **przetargu ograniczonego** (art. 32) – w sytuacji, gdy ze względu na specjalistyczny charakter zamówienia istnieje ograniczona liczba dostawców lub wykonawców mogących wykonać dane zamówienie; lub koszty przeprowadzenia przetargu nieograniczonego byłyby niewspółmiernie wysokie w stosunku do wartości zamówienia

● **przetargu dwustopniowego** (art. 54) – w sytuacji, gdy nie można z góry określić szczegółowych cech technicznych i jakościowych zamawianych dostaw/usług/robót budowlanych; lub z powodu specjalistycznego charakteru dostaw/usług/robót budowlanych konieczne są negocjacje z dostawcami/wykonawcami; lub przedmiotem zamówienia jest przeprowadzenie badań, eksperymentu, sporządzenie opinii naukowej albo świadczenie innych wyspecjalizowanych usług; lub przedmiotem zamówienia jest zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych

● **negocjacji z zachowaniem konkurencji** (art. 64) – w sytuacji, gdy zachodzi pilna potrzeba udzielania zamówienia, której nie można było wcześniej przewidzieć i nie wynikała ona z winy zamawiającego lub wszczęto postępowanie przetargowe i nie wpłynęła wymagana liczba ważnych ofert; lub wszystkie oferty odrzucono, a można w sposób uzasadniony przypuszczać, że powtórny przetarg nie doprowadzi do zawarcia umowy

● **zapytania o cenę** (art. 68 ust. 1) – w sytuacji, gdy przedmiotem zamówienia dostawy są dostawy rzeczy lub usługi powszechnie dostępne o ustalonych standardach jakościowych

● **zamówienia z wolnej ręki** (art. 71 ust. 1) – w sytuacji, gdy dokonuje zamówień dodatkowych, nie przekraczających 20% wartości uprzedniego zamówienia, a zachodzi konieczność zachowania tych samych norm, parametrów i standardów; lub zawiera umowę o przeprowadzenie badań, eksperymentu lub sporządzenie opinii naukowej; lub ze względu na szczególny rodzaj dostaw/usług/robót budowlanych można je uzyskać tylko od jednego dostawcy/wykonawcy; lub dokonuje zamówienia publicznego na twórcze prace projektowe oraz na prace z zakresu działalności twórczej w dziedzinie kultury i sztuki; lub można skorzystać tylko z jednego dostawcy/wykonawcy w wyniku zastosowania dozwolonego zakresu preferencji krajowych; lub ze względu na szczególne okoliczności gospodarcze lub społeczne, których zamawiający nie mógł przewidzieć, wymagane jest natychmiastowe wykonanie zamówienia; lub wartość zamówienia nie przekracza równowartości 3000 EURO lub udział środków publicznych w finansowaniu zamówienia nie przekracza równowartości 3 000 EURO.

Szacunkowa wartość zamówienia a sposób udzielania zamówienia publicznego

W przypadku jeżeli szacunkowa wartość zamówienia nie przekracza **kwoty 30 000 EURO**, zamawiający udziela zamówienia na zasadach uproszczonych. W postępowaniu o zamówienie publiczne, którego wartość nie przekracza równowartości kwoty 30 000 EURO lub w którego finansowaniu udział środków publicznych nie przekracza równowartości kwoty 30 000 EURO, **nie stosuje się przepisów ustawy** dotyczących publikacji ogłoszeń w Biuletynie Zamówień Publicznych, pisemności postępowania, protokołu postępowania, specyfikacji istotnych warunków zamówienia, terminów, wadium, protestów i odwołań.

Dla zamówień o wartości szacunkowej do 30 000 EURO zamawiają-

cy obowiązany jest prowadzić **dokumentację podstawowych czynności związanych z postępowaniem**, zawierającą informacje: opis przedmiotu zamówienia, nazwisko lub firmę (nazwę) oraz adresy dostawców/wykonawców ubiegających się o zamówienie, cenę oraz inne istotne elementy każdej z ofert, streszczenie oceny i porównanie ofert, powody zastosowania przez zamawiającego innego trybu zamówienia niż przetarg nieograniczony, wskazanie wybranej oferty, wraz z uzasadnieniem wyboru.

Dokumentacja podstawowych czynności, podobnie jak **protokół** sporządzany gdy wartość zamówienia przekracza 30 000 EURO, jest **jawna dla dostawców i wykonawców**, którzy ubiegali się o udzielenie zamówienia.

Jeżeli szacunkowa wartość zamówienia nie przekracza kwoty **3 000 EURO**, zamawiający powinien pamiętać, iż stosuje wtedy przepisy wymienione powyżej, z wyjątkiem przepisów dotyczących preferencji krajowych (z zastrzeżeniem art. 18 ust. 5), art. 19 określającego sytuacje wykluczenia oferentów z ubiegania się o udzielenie zamówienia publicznego, art. 21 wymagającego formy pisemnej oświadczeń i zawiadomień składanych przez zamawiającego, dostawców/wykonawców (wynika to z art. 15 ust. 1), art. 22 określającego konieczność bądź nie żądania przez zamawiającego dokumentów i oświadczeń, art. 23 określającego warunki przeprowadzania wstępnej kwalifikacji oraz art. 24 dotyczącego m.in. stałości kryteriów oceny spełniania warunków wymaganych od dostawców/wykonawców oraz zasad wykluczania oferentów.

W sytuacji jeśli szacunkowa wartość zamówienia jest wyższa od kwoty **20 000 EURO** i ma być wydatkowana w trybie zamówienia z wolnej ręki, zamawiający musi uzyskać zgodę Prezesa UZP na zastosowanie wybranego trybu.

Przy zamówieniach o wartości szacunkowej przekraczającej **30 000 EURO** zamawiający prowadzi postępowanie publikując ogłoszenie w Biuletynie Zamówień Publicznych, zachowując pisemność postępowania, sporządzając protokół postępowania oraz specyfikację istotnych warunków zamówienia, zachowując ustawowe terminy, żądając wadium, respektując przepisy dotyczące protestów i odwołań.

W przedziale **30 000–50 000 EURO** (w trybach przetargowych, w tym w przetargu dwustopniowym na etapie składania oferty wstępnej) zamawiający może samodzielnie skrócić termin składania ofert do trzech tygodni, po zaistnieniu określonych w ustawie okoliczności.

Podmiot wydatkujący środki publiczne w wysokości do **200 000 EURO** samodzielnie, lecz w oparciu o przesłanki wymienione w ustawie, decyduje o wyborze trybu innego niż przetarg nieograniczony (z wyjątkiem zamówienia z wolnej ręki), natomiast **powyżej progu 200 000 EURO** musi uzyskać od Prezesa UZP zgodę na zmianę trybu.

W związku z powyższym wszystkie wartości kwotowe występujące w ustawie o zamówieniach publicznych, jak i aktach wykonawczych do niej, a wyrażone w ECU – od dnia 1 stycznia 1999 r. wyrażone są w EURO.

Wnioski kierowane do Prezesa UZP

Zamawiający, który planuje wprowadzenie do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego zmian dopuszczonych w ustawie, zobowiązany jest w określonych sytuacjach, do **wystąpienia z wnioskiem do Prezesa UZP o wyrażenie zgody na zmianę w procedurze. Wnioski powyższe powinny być kierowane do Prezesa przed rozpoczęciem procedury udzielania zamówienia.**

Zamawiający winien sporządzić stosowny wniosek, jeżeli:

- zamierza udzielić zamówienia publicznego w innym trybie niż przetarg nieograniczony, a szacunkowa wartość zamówienia przekracza kwotę 200 000 EURO

- zamierza udzielić zamówienia z wolnej ręki, a szacunkowa wartość zamówienia przekracza kwotę 200 000 EURO

- zamierza odstąpić od obowiązku stosowania preferencji krajowych
- zamierza dopuścić składanie ofert sporządzonych w języku powszechnie używanym w handlu międzynarodowym

- zamierza wyznaczyć termin składania ofert krótszy niż: 6 tygodni od dnia ogłoszenia przetargu nieograniczonego, 4 tygodnie od dnia ogłoszenia przetargu ograniczonego, jednakże nie krótszy niż 3 tygodnie, a szacunkowa wartość przedmiotu zamówienia przekracza kwotę 50 000 EURO

- zamierza odstąpić od obowiązku wnoszenia wadium przez przystępujących do danego przetargu

- zamierza zawrzeć umowę na czas dłuższy niż 3 lata

- zachodzi konieczność zawarcia umowy przed ostatecznym rozstrzygnięciem protestu.

Wzory części wniosków kierowanych do Prezesa UZP przedstawiono w załączeniu.

Publikacja ogłoszenia w sprawie zamówienia publicznego

Ogłoszenie o udzielaniu zamówienia publicznego zamawiający winien zamieścić w swojej **siedzibie w miejscu publicznie dostępnym**, gdzie powinno pozostawać do dnia upływu terminu składania ofert. Ponadto w sytuacji, gdy szacunkowa wartość zamówienia przekracza kwotę 30 000 EURO, istnieje obowiązek **publikacji ogłoszeń dotyczących zamówień udzielanych w trybach przetargowych** (przetarg nieograniczony, ograniczony, dwustopniowy) w **Biuletynie Zamówień Publicznych**.

W przypadku udzielania zamówienia w trybie **negocjacji z zachowaniem konkurencji oraz zapytania o cenę**, jeżeli wartość szacunkowa zamówienia przewyższa kwotę 200 000 EURO, zgodnie z przepisami ustawy o zamówieniach publicznych, zamawiający publikuje w Biuletynie Zamówień Publicznych informację o planowanym udzieleniu zamówienia publicznego w określonym trybie.

Ogłoszenia zamieszczane w Biuletynie Zamówień Publicznych publikowane są **bezpłatnie na wzorach ogłoszeń** (w załączeniu) **określonych przez Prezesa Rady Ministrów** (Dz. U. nr 138, poz. 930 z 1997 r.), nie później niż w 10. dniu od daty dostarczenia do Urzędu Zamówień Publicznych. Ogłoszenia można dostarczyć do Urzędu osobiście, pocztą, faksem i pocztą elektroniczną PEAR. Ogłoszenia należy nadsyłać tylko jednokrotnie, np. po wysłaniu ogłoszenia faksem **nie należy wysyłać tego samego ogłoszenia pocztą**.

W związku z wprowadzeniem przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji programu Poczta Elektroniczna Administracji Rządowej (PEAR 2) stało się możliwe przekazywanie do druku w Biuletynie Zamówień Publicznych ogłoszeń przychodzących **pocztą PEAR 2** od abonenta tejże poczty, jak i od innych jednostek. Działanie systemu jest następujące:

- a) za pomocą rozbudowanego przez przygotowany w UZP program edytora tekstu MS Word operator wpisuje do komputera informacje niezbędne do publikacji ogłoszenia

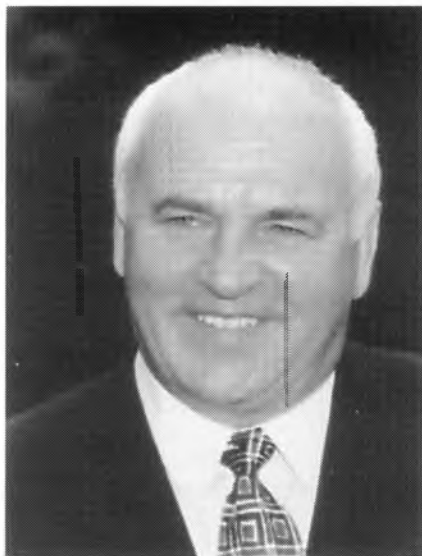
- b) Word automatycznie generuje tekst ogłoszenia, który zapisuje na dysku (i ew. drukuje); tekst ogłoszenia można otworzyć za pomocą Word'a, przeglądając, poprawiać

- c) operator dostarcza plik z ogłoszeniem do komputera połączony z siecią PEAR 2 (dyskietka, sieć lokalna), gdy jego komputer nie jest podłączony do tej sieci

- d) operator wysyła plik z ogłoszeniem pocztą elektroniczną jako załącznik listu zawierającego prośbę o publikację w Biuletynie

- e) po kilku chwilach ogłoszenie dociera do Departamentu Biuletynu Urzędu Zamówień Publicznych.

Dzięki zastosowaniu nowoczesnych technologii telekomunikacyjnych ogłoszenie dociera do Urzędu nie zniekształcone, w przeciwieństwie np.

Ryszard Chomicz

Kiedy wójt inż. Ryszard Chomicz obejmował w 1990 roku stanowisko, sytuacja gospodarcza gminy Kobierzyce nie wyglądała dobrze. Po rozpadzie Państwowych Gospodarstw Rolnych, w których władaniu znajdowało się 60 proc. tamtejszych gruntów, ludzie pracujący dotąd na roli nie umieli przystosować się do nowej sytuacji. Kasa gminna świeciła pustkami.

Urząd Gminy Kobierzyce wpadł na odważny i – zdaniem niektórych – nierealny pomysł zagospodarowania handlowo-przemysłowego terenów rolnych położonych przy skrzyżowaniu autostrady A-4 /E-40/ (Berlin–Wrocław–Jelenia Góra–Kraków–Łwów) z drogami krajowymi nr 5 /E-261/ (Poznań–Wrocław–Jelenia Góra–Praga) i nr 8 /E-67/ (Warszawa–Wrocław–Kudowa Zdrój–Wiedeń).

– Dlaczego nierealny? – ripostował wówczas Ryszard Chomicz. Przecież ten teren (szybko wymyślono mu w gminie nazwę „Węzeł Bielański”, bo leży w miejscowości Bielań Wrocławskie) sąsiaduje bezpośrednio z 700-tysięczną stolicą Dolnego Śląska – Wrocławiem. Ziemia, która ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo gęsto uczęszczanych dróg nie przedstawia wielkiej wartości rolniczej, lecz dla inwestorów może być bardzo atrakcyjna. Na potwierdzenie tych słów nie trzeba było długo czekać, ale początki realizacji pomysłu okazały się bardzo trudne.

Najpierw należało przekonać ówczesnego wojewodę wrocławskiego profesora Janusza Zaleskiego do nieodpłatnego przekazania gminie ziemi, której właści-

KOBIERZYCE

*Tekst: Katarzyna Kostołowska
Zdjęcia: Tadeusz Szwed*

ciem była Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa. Po objęciu własności zaczęto zbroić działki i poszukiwać inwestorów, oferując im miejsca przeznaczone na cele handlowe, usługowe, przemysłowe, na składy, magazyny, zaplecze logistyczne, parkingi.

Pierwsze pozyskane w ten sposób pieniądze przeznaczono na szeroko zakrojoną akcję promocyjną i reklamową. Ona trwa nadal. Gmina systematycznie bierze udział w liczących się na targach inwestycyjnych, gdzie prezentuje swoje możliwości. Jednocześnie Urząd Gminy Kobierzyce zatrudnił zespół kompetentnych pracowników, gotowych świadczyć inwestorom nieodpłatnie pomoc od momentu zakupu nieruchomości aż do wybudowania danego obiektu. Zakres tej pomocy obejmuje procedurę formalnoprawną dotyczącą obrotu nieruchomościami oraz lokalizacji inwestycji.

W 1992 roku sformułowano już koncepcję tzw. Węzła Bielańskiego – 250 ha przeznaczono pod budowę parku handlowo-przemysłowo-usługowego.

Jako pierwsza zainwestowała holenderska firma Makro Cash and Carry, budując na powierzchni 7,63 ha halę handlową. Wartość inwestycji oceniona została na 17,5 mln USD. Holendrzy zatrudnili ok. 550 osób. Większość pracowników pochodzi z gminy Kobierzyce – taki był warunek Urzędu Gminy. W Makro (otwartym w 1995 r.) właściciele sklepów i restauracji, przedsiębiorcy i instytucje znajdują pod jednym dachem wszystkie towary niezbędne do prowadzenia własnej działalności.

Następnie ruszyła fabryka czekolady spółki Cadbury Poland, należącej do jednej z największych firm przemysłu spożywczego w Wielkiej Brytanii. Fabryka, którą wybudowano za 48 mln USD, daje zatrudnienie 372 osobom, również przede wszystkim mieszkańcom gminy Kobierzyce.

W roku 1994 inwestycję w Węźle Bielańskim rozpoczęła szwedzka firma IKEA POLSKA S.A. Na powierzchni 10 ha wybudowano za 50 mln USD centrum handlu detalicznego CENTRUM BIELA-

NY, zatrudniając 650 pracowników. W skład Centrum Bielańskie wchodzi hala IKEA o powierzchni 15 tys. m kw. oraz hale OBI, TESCO i galeria 70 sklepów. IKEA oferuje meble i artykuły wyposażenia mieszkań. Niemiecki market OBI, w którym można dokonać kompleksowych zakupów z zakresu budownictwa, wybudowano w 1998 r. za 20 mln USD i zatrudniono tam 400 pracowników. 20 mln USD zainwestowała również brytyjska firma Tesco SAVIA S.A., która na powierzchni 3,70 ha wybudowała hipermarket handlu detalicznego produktami spożywczymi, tekstylnymi i przemysłowymi, zatrudniający 600 osób. Jest to pierwszy hipermarket TESCO w Polsce.

W 1995 r. w Węźle Bielańskim rozpoczęła inwestowanie amerykańska firma CARGILL Milling Polska Sp. z o.o. – międzynarodowy potentat w handlu, finansach oraz przetwórstwie dóbr rolnych i przemysłowych. Już w 1996 roku Amerykanie otworzyli tutaj fabrykę skrobi i syropu glukozowego, wykorzystywanego do produkcji czekolady m.in. przez Cadbury. Produkuje się tam również gluten pszeniczny oraz pasze zwierzęce – produkt uboczny w wytwarzaniu glukozy. Co ważne – cały surowiec (głównie mąka pszenna) skupowany jest od lokalnych producentów. Firma zatrudnia 100 osób, a zainwestowała dotychczas 36 mln USD.

Usytuowana niedaleko Castorama Polska Sp. z o.o. jest firmą francuskiej grupy CASTORAMA, istniejącej od 25 lat na rynkach Europy Zachodniej. W skład wybudowanego na 15 ha centrum handlowego za 40 mln USD wchodzi supermarket Castorama, docelowo także hipermarket z galerią butików oraz supermarket meblowy. Centrum ma w planie zatrudnić ok. 900 pracowników.

Kolejne 6 mln USD zainwestowała w Węźle Bielańskim Pepsi-Cola General Bottlers – zakład firmy amerykańskiego koncernu Pepsi-Cola General Bottlers Inc., stanowiący centrum dystrybucji napojów bezalkoholowych. Zatrudnienie znalazło dalszych 80 osób.

Dokończenie na str. 19

WEŻEŁ BIELAŃSKI

WĘZEL BIELAŃSKI

Dokończenie ze str. 14

Kapitał przyciąga kapitał. Gmina Kobierzycy przeżywa godny pozazdrośczenia boom inwestycyjny. Pojawiły się mniejsze firmy, które lokują się już nie w szczerym polu – jakim jest Węzeł Bielański – ale w Kobierzycach i miejscowościach wokół Kobierzyc. W sumie w latach 1993–1999 na terenie gminy zainwestowało 47 firm. Natomiast w samym Węzle Bielańskim 10 firm wniosło kapitał inwestycyjny wartości 238 mln USD. Kolejną jedenastą inwestycję prowadzi OFFIS DEPOT.

To, co dotychczas postawiono, zajmuje 60 ha i stanowi zaledwie niecałą jedną czwartą całości planu zagospodarowania Węzła Bielańskiego.

Realizacja planu zależy oczywiście od zainteresowania inwestorów, których Urząd Gminy Kobierzycy ciągle poszukuje. Ostatnio np. na targach inwestycyjnych w Londynie długo pertraktowano z Arabami. O czym? – wójt Chomicz nie chce zdradzić.

Wiadomo na pewno, że w najbliższej przyszłości przy Castoramie powstaną 2 potężne hipermarkety – każdy z nich zajmie prawie 15 000 m kw. Naprzeciw IKEI już wylano fundamenty pod dwupoziomowy parking – to dla wygody klientów, odwiedzających tłumnie Centrum Bielanym, zwłaszcza podczas weekendu.

Warto zaznaczyć, że w odległości 15 minut drogi od przyszłego parku handlowo-przemysłowo-usługowego, jaki ma powstać w Węzle Bielańskim, zamieszkuje teren 500 tys. osób, zaś w strefie odległej o 5 minut drogi od parku – w planach zagospodarowania przestrzennego Wrocławia i gminy Kobierzycy przeznaczono około 500 ha terenów pod zabudowę mieszkaniową. Przysporzy to na tym obszarze dodatkowo około 150 000 mieszkańców.

Daży się jednocześnie do wzmocnienia komunikacyjnej roli Węzła Bielańskiego poprzez:

- trwającą już rozbudowę odcinka płatnej autostrady A-4 /E-40/ w kierunku: Bielany Wrocławskie–Przylesie–Medyka
- planowaną rozbudowę drogi krajowej nr 8 /E-67/ jako trasy szybkiego ruchu w kierunku na Wiedeń

- podłączenie drogi krajowej nr 5 /E-261/ do autostradowej obwodnicy Wrocławia w kierunku Kobierzycy–Węzeł Bielański–Lotnisko Wrocław–Długołęka – docelowo autostrada A-8 w kierunku

ku na Lubawkę z węzłem autostradowym w odległości 1250 metrów od Węzła Bielańskiego.

Konieczne jest też dalsze uatrakcyjnienie parku handlowo-przemysłowo-usługowego. Oprócz firm produkcyjnych i handlowych jest zapotrzebowanie na wysoko wyspecjalizowane firmy z branży elektronicznej, centrum kongresowe z pełnym zapleczem bankowo-hotelowo-rekreacyjnym, multikino oraz firmy logistyczne.

Marzeniem wójta Kobierzyc jest, aby ten kompleks stał się jednym z największych i najnowocześniejszych w Europie. Wyobraża sobie całe rodziny przyjeżdżające na weekend do Węzła Bielańskiego, gdzie do ich dyspozycji byłyby tanie, bezobsługowe hotele na kartę magnetyczną, supermarkety, hale rekreacyjne, kina, a dla dzieci wiele atrakcji rekreacyjnych.

Gmina Kobierzycy ma jeszcze wiele do zaoferowania. Teraz na przyszłych inwestorów w Węzle Bielańskim czekają już gotowe, w pełni uzbrojone tereny pod zabudowę.

Podatki od nieruchomości, parkingów, gruntów zmieniły oblicze gminy. Wybudowano tam dwie nowoczesne szkoły podstawowe. Od przyszłego roku będą w nich także gimnazja. Zorganizowano klasy dwujęzyczne, w których już dla pierwszoklasistów językiem obowiązującym jest także angielski. Świetnie wyposażono sale komputerowe. Gmina dofinansowuje Gminny Ośrodek Kultury, finansuje aż 95 proc. kosztów utrzymania dróg, dopłaca do budowy kanalizacji. Węzeł Bielański prawie zlikwidował bezrobocie w gminie, dając zatrudnienie setkom osób. Pozwolił też na odrestaurowanie kompletnie zdezastrowanego pałacu w Kobierzycach, który stał się siedzibą Urzędu Gminy.

Wójt podkreśla, że pozostaje jeszcze wiele do zrobienia. Zależy mu na ściągnięciu kapitału w głąb gminy, wzdłuż drogi nr 8 /E-67/. Pierwsze inwestycje są już faktem.

Teraz czas na zagospodarowanie kompleksu pałacowo-parkowego obejmującego obszar o pow. 140 ha w centrum gminy. Ma tam być luksusowy, stylowo wyposażony hotel w neorenesansowym pałacu, pole golfowe, korty tenisowe, kompleks krytych basenów.

W pobliżu jest już stadnina koni z Królewskim Klubem Jeździeckim.

Warto powtórzyć: to wszystko w gminie Kobierzycy, zaledwie 10 km od centrum Wrocławia. ■

DNI SZWEDZKIE NA DOLNYM ŚLĄSKU

Rząd Szwecji ogłosił rok 1999 Rokiem Polski. W związku z tym w 10 miastach naszego kraju miały miejsce odbywające się po raz pierwszy **Dni Szwecji**. Jednym z wybranych miast był Wrocław.

W dniach **11–18 kwietnia br.** odbyło się wiele polsko-szwedzkich seminariów językowych, medycznych, biznesowych. W tym czasie miały miejsce liczne występy, wernisaże, koncerty, imprezy kulinarne połączone z degustacją specjałów kuchni szwedzkiej. Wydarzeniem kulturalnym był występ Królewskiego Teatru Dramatycznego ze Sztokholmu z „Ojcem” Strindberga.

Istotnym wydarzeniem podczas Dni Szwedzkich była oficjalna wizyta premiera **Gorana Perssona** we Wrocławiu i na Dolnym Śląsku.

Premiera Królestwa Szwecji oraz towarzyszące mu osoby – działacze samorządowi oraz przedstawiciele administracji państwowej – uroczystie powitali wojewoda dolnośląski – Witold Krochmal oraz marszałek województwa dolnośląskiego – prof. Jan Waszkiewicz. Po oficjalnej części spotkania premier Persson oraz goście zwiedzali z prezydentem Bogdanem Zdrojewskim wrocławski Rynek.

16 kwietnia br. premier Szwecji – Goran Persson przebywał w okolicach Wałbrzycha. W Kłodzku uczestniczył w odsłonięciu tablicy poświęconej powodzi w 1997 roku, zwiedził obiekty odrestaurowane bądź wybudowane dzięki pomocy Szwedów.

Wydarzeniem dnia było spotkanie **Gorana Perssona** z premierem Polski – **Jerzym Buzkiem** w Ząbkowicach Śląskich, gdzie ze środków przekazanych przez Szwedów powstało osiedle złożone z 32 domków, przeznaczone dla mieszkańców zniszczonej przez powódź wsi Piłce.

Odbywające się po raz pierwszy w Polsce Dni Szwecji można uznać za udane. ■

ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Dokończenie ze str. 13

do faksu, który może zniekształcać wysyłany formularz ogłoszenia czy wręcz nie dotrzeć do adresata. Sieć PEAR 2 jest, w przeciwieństwie do np. Internetu, siecią zamkniętą. Daje zatem pewność, że nikt niepowołany nie będzie mógł wysłać korespondencji podszywając się za kogoś innego.

Omawiany program do nadawania ogłoszeniom przeznaczonym do publikacji w Biuletynie Zamówień Publicznych postaci elektronicznej stanowi dodatek rozszerzający możliwości standardowego edytora MS Word 6.0 lub wyższej. Praca z programem jest niezwykle prosta. Nie wymaga żadnej wiedzy informatycznej; wystarczy obsługa Worda i systemu operacyjnego w stopniu podstawowym.

Zamawiający **może również opublikować ogłoszenie o udzielaniu zamówienia publicznego w prasie**. Ogłoszenie to nie może być jednak skierowane do prasy przed publikacją w Biuletynie Zamówień Publicznych.

Biuletyn Zamówień Publicznych w postaci broszury, drukowany i dystrybuowany (również w prenumeracie) jest przez Wydział Wydawnictw i Poligrafii Gospodarstwa Pomocniczego Prezesa Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 02-903 Warszawa, tel. 694-67-50 i 694-67-52, fax 694-62-06). Biuletyn Zamówień Publicznych w postaci „czasopisma” dostępny jest w prenumeracie (j.w.) oraz w sieci sprzedaży detalicznej związanej z Gospodarstwem Pomocniczym, czyli w sklepach, kioskach prowadzących sprzedaż dzienników urzędowych.

Oprócz wersji „papierowej” Biuletyn udostępniany jest przez Urząd Zamówień Publicznych w dwóch wersjach elektronicznych (korzystanie z BZP w formie elektronicznej jest nieodpłatne). Jedna wersja elektroniczna znajduje się na serwerze internetowym Urzędu pod adresem **www.uzp.gov.pl**. Można tam przeglądać poszczególne ogłoszenia, wyszukiwać ogłoszenia według zadanego klucza, jak również kopiować na swój komputer wszystkie ogłoszenia z danego wydania Biuletynu w postaci tekstowej. **Nie praktykujemy wysyłania Biuletynów pocztą elektroniczną pod wskazany adres.**

Druga wersja elektroniczna dostępna jest wyłącznie dla abonentów Poczty Elektronicznej Administracji Rządowej (PEAR 2). Na serwerze tejże poczty w folderach publicznych zainstalowano folder o nazwie „Zamówienia Publiczne”, który zawiera kolejne wydania Biuletynu w postaci tekstowej. Tutaj również nie wysyłamy Biuletynów poszczególnym abonentom – każdy zainteresowany może skopiować interesujące go informacje na swój komputer.

Procedura protestacyjno-odwoławcza

Ustawa o zamówieniach publicznych w rozdziale 8 przewiduje możliwość kontroli postępowania o zamówienie publiczne przez uczestników postępowania. Jednakże **procedura protestacyjno-odwoławcza może być wykorzystywana przez uczestników postępowania (oferentów) w postępowaniach, w których wartość zamówienia przekracza 30 000 EURO.**

Dostawca/wykonawca może zaskarżyć czynności zamawiającego w toku postępowania o zamówienia publiczne poprzez **wniesienie protestu do zamawiającego**. Od rozstrzygnięcia protestu albo braku takiego rozstrzygnięcia oferentowi przysługuje prawo do **wniesienia odwołania do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych**.

Protest można wnieść w ciągu 7 dni od dnia, w którym dostawca lub wykonawca powziął lub mógł powziąć wiadomość o okolicznościach stanowiących podstawę do jego wniesienia. Odwołanie natomiast wnosi się w terminie 3 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia protestu lub 7 dni od upływu terminu na jego rozpatrzenie.

Odwołanie rozpatrywane jest w ciągu 14 dni przez zespół trzech arbitrów niezależnych od Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. Skład arbitrów powoływany jest przez strony; jednego arbitra wyznacza zamawiający, jednego odwołujący, przewodniczącego zespołu arbitra wyznacza Prezes UZP. Arbitrzy przy rozpatrywaniu odwołania pełnią funkcję z najwyższą starannością, w sposób bezstronny, nie są reprezentantami żadnego z uczestników postępowania ani też Prezesa UZP.

Zespół arbitrów rozpoznając odwołanie orzeka tylko w granicach zarzutów podniesionych w proteście, a następnie w odwołaniu. Oznacza to, że w odwołaniu nie można podnieść nowych zarzutów ponad te, które zostały wskazane w proteście.

Ważnym wymogiem formalnym dotyczącym odwołań, wynikającym z przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 marca 1998 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu od odwołań wnoszonych w postępowaniach o udzielanie zamówień publicznych (Dz. U. nr 34, poz. 189 z 1998 r.), jest **konieczność załączenia do odwołania dowodu opłacenia wpisu**. Brak dowodu uiszczenia wpisu w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych powoduje, iż wniesione odwołanie pozostawia się bez rozpoznania.

Uczestnicy postępowania ponoszą koszty stosownie do jego wyników.

Stronom przysługuje skarga o uchylenie wyroku sądu polubownego na zasadach określonych w Kodeksie postępowania cywilnego, w ciągu tygodnia od daty doręczenia orzeczenia.

Dostawca/wykonawca nie może wnieść protestu, a co za tym idzie odwołania na wybór trybu postępowania, zastosowania preferencji krajowych czy odrzucenie wszystkich ofert.

Kontrola zamówień publicznych

Naruszenie zasad, form i trybu postępowania przy udzielaniu zamówienia publicznego w myśl postanowień art. 138 ust. 1 pkt 12 ustawy o finansach publicznych stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Instytucjami uprawnionymi do kontrolowania prawidłowości udzielania zamówień publicznych są: Najwyższa Izba Kontroli, regionalne izby obrachunkowe, a także inne organy działające na podstawie ustawowych upoważnień.

W myśl art. 9 ust. 2 pkt 2 ustawy o zamówieniach publicznych **Prezes Urzędu Zamówień Publicznych może żądać od zamawiających informacji o przebiegu procesu udzielania zamówień publicznych i ich realizacji oraz udostępniania dokumentacji dotyczącej danego postępowania**. Prowadząc kontrolę na podstawie wskazanego ustawowego upoważnienia Prezes Urzędu może objąć kontrolą całość postępowania o zamówienie publiczne lub jego część. Nie jest w tym przypadku związany ograniczeniami formalnymi, co oznacza, iż może podjąć postępowanie kontrolne również po jego zakończeniu i dokonaniu wyboru najkorzystniejszej oferty oraz podpisaniu umowy w sprawie zamówienia publicznego. Kontrolą powyższych mogą być objęte wszystkie postępowania o zamówienia publiczne bez względu na wartość szacunkową przedmiotu zamówienia.

Prezes UZP ma prawo do skierowania zawiadomienia o stwierdzonym naruszeniu zasady, formy lub trybu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego do właściwego organu orzekającego o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych. Może również wystąpić do sądu o stwierdzenie nieważności umowy lub zmian do umowy w sprawie zamówienia publicznego w całości lub w części.

Prezes Urzędu Zamówień Publicznych

Centralnym organem administracji państwowej właściwym w sprawach zamówień publicznych jest Prezes Urzędu. Prezesem UZP jest Marian Lemke (tel. 694-75-83), Zastępcą Prezesa – Cezary Grabarczyk

(tel. 694-71-42), Dyrektorem Generalnym – Mirosław Kochalski (tel. 694-75-18).

Zadania określone w przepisach ustawy o zamówieniach publicznych Prezes UZP realizuje przy pomocy Urzędu Zamówień Publicznych (tel. 694-71-41, fax 629-16-32), w tym przede wszystkim Departamentu Prawnego, Departamentu Biuletynu Zamówień Publicznych, Departamentu Kontroli, Analiz i Szkoleń, Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Integracji Europejskiej.

Departament Prawny (dyrektor Andrzej Panasiuk; tel. 694-72-06, 694-63-62) zapewnia wewnętrzną i zewnętrzną obsługę prawną Urzędu Zamówień Publicznych oraz reprezentuje Prezesa UZP przed sądami powszechnymi. Zadania Departamentu realizowane są w zakresie legislacji:

1. przygotowanie projektów aktów prawnych dotyczących systemu zamówień publicznych
2. opiniowanie projektów aktów prawnych
3. opracowywanie, gromadzenie i ewidencjonowanie wszelkich opinii, uwag oraz propozycji dotyczących ustawy o zamówieniach publicznych
4. udzielaniem wyjaśnień w zakresie interpretacji prawa o zamówieniach publicznych oraz orzecznictwa
5. przygotowanie decyzji administracyjnych Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych przewidzianych w ustawie o zamówieniach publicznych
6. przygotowanie okresowych analiz oraz informacji dotyczących decyzji wydawanych przez Prezesa UZP w trybie administracyjnym.

Departament Biuletynu Zamówień Publicznych (dyrektor Krzysztof Plackowski; tel. 694-71-40) odpowiedzialny jest za całokształt działań związanych z przygotowaniem, publikacją, upowszechnianiem Biuletynu Zamówień Publicznych w formie elektronicznej i drukowanej na papierze. W ramach Departamentu wykonywane są zadania takie jak: przyjmowanie ogłoszeń kierowanych do BZP, kontrolowanie ich od strony formalnej-prawnej oraz informowanie zamawiających o sposobie usunięcia wad w ogłoszeniach przed skierowaniem do druku w Biuletynie.

Departament Kontroli, Analiz i Szkoleń (dyrektor Agata Mikołajczyk; tel. 694-73-13, 694-69-29) realizuje zadania w zakresie funkcjonowania systemu odwołań, analiz, szkoleń oraz kontroli, informując Prezesa Urzędu o przypadkach naruszeń przepisów ustawy o zamówieniach publicznych, stwierdzonych w związku z realizowanymi zadaniami.

W zakresie odwołań Departament zajmuje się prowadzeniem, z upoważnienia Prezesa Urzędu, listy arbitrów, wykonywaniem czynności organizacyjno-technicznych, wynikających z regulaminu postępowania przy rozpatrywaniu odwołań i prowadzeniem repertorium spraw oraz archiwum akt spraw z przeprowadzonych postępowań odwoławczych, przesyłaniem orzeczeń zespołu arbitrów wraz z wezwaniem do zapłaty kosztów postępowania.

Do zadań Departamentu w zakresie szkoleń należy:

1. organizowanie szkoleń i seminariów dla arbitrów
2. upowszechnianie doświadczeń w zakresie stosowania prawa o zamówieniach publicznych
3. prowadzenie doradztwa w zakresie organizacji i merytorycznego przebiegu szkoleń, inspirowanie oraz koordynacja przedsięwzięć wydawniczych, związanych z problematyką zamówień publicznych.

W dziedzinie kontroli i analiz Departament prowadzi działania polegające na: przeprowadzaniu okresowych analiz orzeczeń arbitrów, występowaniu do zamawiających z żądaniem przedstawienia informacji dotyczących przebiegu postępowań o udzielenie zamówień publicznych i ich realizacji oraz udostępnienia dokumentacji w sprawie zamówienia publicznego, analizie zgromadzonych materiałów oraz przygotowywaniu stosownych wniosków i informacji o wynikach kontroli.

W ramach **Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Integracji Europejskiej** (dyrektor Piotr N. Górecki; tel. 694-60-03, 622-65-82) wykonywane są zadania dotyczące współpracy z instytucjami i organiza-

cjami międzynarodowymi oraz koordynacji działań podejmowanych i realizowanych w ramach UZP w zakresie współpracy międzynarodowej. Wyżej wymieniona komórka zajmuje się również sprawami procesu integracji europejskiej i harmonizacji polskiego prawa o zamówieniach publicznych z prawem europejskim, zapewnienia spójności systemu zamówień publicznych w Polsce z postanowieniami umów międzynarodowych. Tam też gromadzone są akty prawne oraz informacje o systemach zamówień publicznych w innych krajach i organizacjach międzynarodowych.

Dodatkowe źródła informacji

W celu upowszechnienia informacji dotyczących zamówień publicznych Urząd Zamówień Publicznych udostępnił własny serwis w Internecie – adres www.uzp.gov.pl – który został zaprojektowany z myślą o wszystkich użytkownikach, także tych mniej zaawansowanych w dziedzinie „internautyki” – jest jasny i przejrzysty.

Serwis Urzędu Zamówień Publicznych oferuje wiele cennych informacji, aktualizowanych na bieżąco, z zakresu zamówień publicznych.

Po wpisaniu w przeglądarce adresu serwera www.uzp.gov.pl ukazuje się strona tytułowa UZP, z której „kliknięciem” myszki można wybrać jedną z wielu grup tematycznych, np. najnowsze materiały zebrane, przygotowane przez UZP, informacje dotyczące Urzędu, akty prawne związane z zamówieniami publicznymi, ogłoszenia, „Informator Urzędu Zamówień Publicznych”, bibliografia zawierająca interesujące propozycje dotyczące systemu zamówień publicznych.

Interesującą ofertą serwisu internetowego Urzędu jest możliwość korzystania z elektronicznych wersji obowiązujących formularzy przeznaczonych do nadsyłania ogłoszeń do publikacji w Biuletynie Zamówień Publicznych.

Internetowa strona UZP zawiera bazę danych o firmach, które wygrały przetargi. Uruchomiono również mechanizm poszukiwania ogłoszeń o wyniku postępowania. Umożliwia on odpowiedź na pytanie, czy dana firma wygrała kiedykolwiek postępowanie (i kto był zamawiającym, co daje możliwość weryfikacji wiarygodności), jakie firmy wygrały postępowania w danej branży itp.

Serwis posiada wersję angielską oraz możliwość korzystania z poczty elektronicznej, dzięki czemu można wygodnie i szybko przesyłać dowolną korespondencję adresowaną do Prezesa UZP, jak i do poszczególnych departamentów Urzędu.

Przedstawiony powyżej opis, z konieczności, nie obejmuje wszystkich możliwości udostępnianych przez serwer UZP, tym bardziej że jego kształt cały czas podlega zmianie, tak aby w jak najwyższym stopniu zaspokajać potrzeby użytkowników.

Źródłem informacji z zakresu systemu zamówień publicznych jest również „Informator Urzędu Zamówień Publicznych” comiesięcznie (od kwietnia 1998 r.) opracowywany przez pracowników Urzędu. Jego treść stanowią materiały dotyczące działalności Urzędu Zamówień Publicznych oraz funkcjonowania systemu zamówień publicznych w Polsce, w tym m.in. informacje o publikowanych przepisach z zakresu zamówień publicznych, informacje o projektach aktów prawnych, opracowania analityczne powstające w UZP, interpretacje przepisów, orzeczenia. Podstawowym zadaniem „Informatora UZP” jest bieżące informowanie o stanie prawnym przepisów związanych z zamówieniami publicznymi i wyjaśnienie wątpliwości interpretacyjnych. Artykuły w nim zawarte kierowane są do wszystkich osób zainteresowanych problematyką zamówień publicznych zarówno po stronie zamawiających, jak i oferentów.

Istnieje możliwość przesyłania „Informatora UZP” bezpośrednio do zainteresowanych. Warunkiem, który trzeba spełnić aby otrzymywać ww. publikację, przygotowywaną dotychczas jedynie w wersji elektronicznej, jest przekazanie do UZP adresu e-mail. ■

EUROREGION GLACENSIS

Międzynarodowa i transgraniczna współpraca regionów w Polsce jest jeszcze zbyt często przypadkowa. Można to zmienić, o ile wewnątrzregionalne struktury wykażą gotowość do wielostronnej współpracy w sferze przygranicznej. Konieczna jest do tego aktywność ludzi i otwartość granicy.

Euroregiony powołane w Europie Zachodniej w latach pięćdziesiątych miały na celu kształtowanie dobrosąsiedzkich stosunków, naruszonych przez II wojnę światową. U nas te procesy zaczęły się stosunkowo niedawno. Na razie szybciej i efektywniej przebiegają wzdłuż granicy zachodniej. Na wolniejszy rozwój współpracy polsko-czeskiej miały wpływ zarówno ograniczenia finansowe, jak i brak – do 1994 r. – rozwiązań prawnych, ułatwiających tę współpracę.

Za duży sukces rozwoju kontaktów transgranicznych polsko-czeskich uważa się powstanie Euroregionu Glacensis, którego podstawy wypracowane zostały przed wielu laty poprzez wspólne akcje Solidarności Polsko-Czesko-Słowackiej, które stopniowo przełamywały wzajemne bariery i uprzedzenia. Dlatego tak ważne było zainicjowanie kontaktów nieformalnych grup opozycji demokratycznej Polski i Czech w latach osiemdziesiątych – m.in. w tym czasie zieloną granicę trzykrotnie nielegalnie przekraczał Vaclav Havel.

Na początku lat dziewięćdziesiątych wybrane demokratycznie samorządy miast i gmin pogranicza zaczęły dążyć do realizacji wspólnych celów (ekologia, współpraca kulturalna, otwieranie nowych przejść granicznych). Teraz lista miast partnerskich z terenu pogranicza jest już następująca:

Wałbrzych – Hradec Kralove
Nowa Ruda – Broumov
Ząbkowice Śląskie – Červený Kostelec
Mieroszów – Police n. Metuji
Międzylesie – Kraliky
Złoty Stok – Bílá Voda
Stronie Śl. – Staré Město
Radków – Machov
Bystrzyca Kłodzka – Ústí n. Orlicą
Kłodzko – Nachod
Głuszyca – Starkov
Ziębice – Jaromeř
Jaworzyna Śląska – Teplice n. Metuji

Lewin Kłodzki – Bystre w Orl. Horach
Kudowa Zdrój – Hronov
Duszniki Zdrój – Nove Město n. Metuji
Świdnica – Police n. Metuji.

Dla przykładu: współpraca Nowa Ruda – Broumov doprowadziła do otwarcia w 1993 r. nowego przejścia granicznego dla ruchu samochodów osobowych: Tłumaczów – Otovice oraz przejścia drogowego Starostin – Golińsk. Otwarto także przejście kolejowe Mieroszów – Měziměstí.

Ważnym elementem współpracy przygranicznej jest sprawa ochrony środowiska. Powstały zatem: Polsko-Czeski Program Ekologicznego Rozwoju Zlewni Rzeki Ścinawki (Stenavy), Projekt Rozwoju Obszaru Gór Kamiennych oraz Projekt Ochrony Przyrody i Udostępnienia Turystycznego Masywu Kralickiego Śnieżnika i Śnieżnika.

30 maja 1994 r., czyli pięć lat temu, Sejmik Samorządowy Województwa Wałbrzyskiego wystąpił z wnioskiem do rządu Rzeczypospolitej Polskiej o zgodę na utworzenie Euroregionu Glacensis (tej łacińskiej nazwy odnośnie Ziemi Kłodzkiej używał m.in. wielki czeski historyk Bohuslav Balbin). Główny ciężar tworzenia nowego euroregionu wzięły na siebie powstałe w nadgranicznych rejonach Polski i Czech stowarzyszenia samorządowe. Po stronie czeskiej partnerem do współpracy zostało stowarzyszenie REGIONÁLNÍ SDRUŽENÍ PRO SPOLUPRÁCI POMEZI ČECH, MORAVY A KLADSKA (po polsku: Regionalne Stowarzyszenie na Rzecz Współpracy na Pograniczu Czech, Moraw i Ziemi Kłodzkiej), zaś po polskiej STOWARZYSZENIE GMIN ZIEMI KŁODZKIEJ. Na terenie jednostek samorządowych wchodzących w skład czeskiego stowarzyszenia mieszka ok. 250 000 osób, na terenie stowarzyszonych gmin polskich ok. 200 000.

16 kwietnia 1996 r. w Policach doszło do uroczystego spotkania reprezentantów strony polskiej i czeskiej, na których prace nad przygotowaniem projektu Umowy Ramowej Euroregionu Glacensis powierzone Radomirowi Morawcowi – sekretarzowi czeskiego stowarzyszenia oraz Julianowi Golakowi – pełnomocnikowi Stowarzyszenia Gmin Ziemi Kłodzkiej ds. współpracy przygranicznej.

Treść Umowy Ramowej przygotowano w językach obu partnerów, a po uzyskaniu opinii Ministerstwa Spraw Zagranicznych – Departamentu Integracji Europejskiej oraz Urzędu Rady Ministrów – Departamentu Współpracy Transgranicznej strona polska i czeska wprowadziły zalecenia instytucji rządowych. Umowa Ramowa została uznana za ostateczną 4 października 1996 r. na Walnym Zgromadzeniu Stowarzyszenia Gmin Ziemi Kłodzkiej w Bystrzycy Kłodzkiej, treść umowy zatwierdziła również strona czeska.

5 grudnia 1996 r. w Hradcu Kralove podpisano umowę tworzącą pierwszy wyłącznie polsko-czeski euroregion o nazwie Euroregion Pogranicza Czech, Moraw i Ziemi Kłodzkiej – Euroregion Glacensis.

Pierwsze Biuro Informacyjne Współpracy Przygranicznej – niezbędny czynnik warunkujący dalszy rozwój współpracy – powstało w Nowej Rudzie, w siedzibie Wydawnictwa Ziemia Kłodzka.

Euroregion Glacensis ma umożliwić lepszy przepływ towarów i pracowników, inwestycje w przedsiębiorstwa i usługi – zakłada zakrojoną na szeroką skalę współpracę gospodarczą i kulturalną, przy zachowaniu wszelkich odrębności obu kultur. Partnerzy wspólnie opracowują plany i mapy, dążą do otwierania nowych przejść granicznych (drogowych, kolejowych), a także ścieżek turystycznych oraz przejść małego ruchu granicznego.

Warto podkreślić, że w dokonującym się obecnie procesie integracji europejskiej położenie rejonów przygranicznych może okazać się atutem. Regionom przygranicznym i transgranicznym przypada rola pomostów w pokonaniu granicy państwowej jako bariery socjalnej, gospodarczej, infrastrukturalnej, kulturalnej. Wzorcowe wypracowane podczas tego typu współpracy okażą się zapewne niezwykle przydatne w procesie integracji z państwami zachodnimi.

Przykładem udanej współpracy społeczno-kulturalnej, przełamującej stereotypy i wzajemne uprzedzenia mogą być coroczne Polsko-Czeskie Dni Kultury Chrześcijańskiej, których ostatnia – IX edycja – została dofinansowana przez Unię Europejską z programu Phare – Credo.

Obok rozwoju współpracy społeczno-kulturalnej są też nadzieje na rozwój współpracy gospodarczej w Euroregionie Glacensis. Po naszej stronie oczekuje się, że aktywizacja ekonomiczna może przyczynić się m.in. do likwidacji bardzo wysokiego bezrobocia, tym bardziej że w przygranicznych powiatach czeskich ono praktycznie nie występuje.

Natomiast po obu stronach granicy powszechne są oczekiwania na korzyści, jakie mogą być następstwem powołania specjalnych stref ekonomicznych, stref wolnocłowych oraz dostępu do środków pomocowych Unii Europejskiej.

Do Euroregionu Glacensis może wstąpić każda gmina z terenu Dolnego Śląska poprzez uchwałę Rady Gminy. Faktycznym przyjęciem jest potwierdzenie przez uchwałę Walnego Zebrania Stowarzyszenia Gmin Ziemi Kłodzkiej, które stanowi polską część Euroregionu Glacensis. Euroregion jest dużą szansą dla zaniedbanych, zwłaszcza pod względem inwestycyjnym, terenów Dolnego Śląska, które mogłyby skorzystać z większych dotacji przyznanych przez rządową administrację centralną, a także Unię Europejską.

W niedalekiej przyszłości Euroregion Glacensis chce już być dobrze przygotowany do wejścia w nowe warunki, wynikające z przystąpienia Polski i Czech do Unii Europejskiej. Aby tego dokonać, trzeba przekonać rządy obu państw oraz Unię Europejską do dofinansowania odbudowy i rozbudowy infrastruktury technicznej.

W latach 1998–2002 partnerzy zakładają osiągnięcie następujących zamierzeń:

1. Swobodne przekraczanie granicy państwowej przez obywateli Polski i Republiki Czeskiej.

2. Dobre połączenia drogowe i kolejowe:

a) droga ekspresowa Wrocław–Kłodzko–Moravska Trébova–Brno

b) autostrada A-3, w Czechach D-11 (przez Trutnov, Nachod, Hradec Kralove)

c) kolejowe połączenie międzynarodowe Warszawa–Kudowa Zdrój–Praga jako najkrótsze połączenie stolic obu krajów.

3. Stworzenie warunków dla rozwijania wspólnych polsko-czeskich przedsiębiorstw.

4. Wzajemne nauczanie języka sąsiada we wszystkich szkołach podstawowych i średnich (równolegle wydawane podręczniki w obu językach).

5. Wzajemne nauczanie regionalne (geografia, historia, kultura regionów).

6. Wspólne obozy wakacyjne dla młodzieży polskiej i czeskiej.

7. Stworzenie wspólnej szkoły wyższej, np. Collegium Glacensis.

8. Wspólne planowanie regionalne.

9. Wspólne tworzenie map pogranicza polsko-czeskiego (druk map i przewodników równolegle w dwóch językach).

10. Możliwość wyboru przez mieszkańców euroregionu szpitala lub innej jednostki leczniczej.

11. Odbudowa starych połączeń komunikacyjnych na pograniczu.

12. Powstanie nowych obszarów chronionych.

13. Powołanie specjalnych stref ekonomicznych i obszarów wolnego handlu.

14. Powołanie Polsko-Czeskiego Towarzystwa Wspierania Gospodarki.

15. Wyrównanie potencjałów gospodarczych i zmniejszenie bezrobocia.

16. Uruchomienie Sudeckiej Trasy Rowerowej.

17. Uruchomienie komputerowego systemu informacji turystycznej i rezerwacji miejsc noclegowych.

18. Uruchomienie sieci Biur Informacyjnych Współpracy Przygranicznej po obu stronach granicy.

Droga do powstania Euroregionu Glacensis była długa i trudna. Z trzynastu euroregionów istniejących na granicach Polski jest to pierwszy utworzony nie z inicjatywy rządowej, ale oddolnej. ■

K.K.

Stowarzyszenie Gmin Ziemi Kłodzkiej oraz Regionalne Stowarzyszenie dla Współpracy Pogranicza Czech, Moraw i Ziemi Kłodzkiej, zwane dalej Stronami, wspierając ideę współpracy transgranicznej, popierając ideę jedności europejskiej, dążąc do rozwijania przyjaznych i wzajemnych korzystnych kontaktów między Polakami i Czechami oraz w trosce o zachowanie wspólnego dziedzictwa kulturalnego terenów nadgranicznych, jak też uwzględniając postanowienia Europejskiej Konwencji Ramowej o Współpracy Transgranicznej między Wspólnotami i Władzami Terytorialnymi sporządzonej w Madrycie 21 maja 1980 r., postanawiają utworzyć Euroregion Pogranicza Czech, Moraw i Ziemi Kłodzkiej EUROREGION GLACENSIS.

Preambula Umowy Ramowej o utworzeniu Euroregionu Glacensis podpisanej w Hradcu Kralove 5 XII 1996 r.

Współpraca gospodarcza z Czechami

– warunki jej intensyfikacji

Włodzimierz Białczyk

Lata dziewięćdziesiąte to okres intensywnie rozwijającej się polsko-czeskiej współpracy gospodarczej. Tylko w latach 1993–1996 wzajemne obroty wzrosły prawie trzykrotnie. Ta korzystna tendencja jest utrzymywana nadal. Według danych za rok 1997 wzajemne obroty pomiędzy Polską i Republiką Czeską wynosiły około 2,5 mld USD. Czy są to obroty duże – zapewne tak. Czy jest to kres wzajemnych możliwości – na pewno nie!

Dolny Śląsk należy do tych regionów, które powinny zajmować wiodącą rolę we wzajemnych kontaktach gospodarczych, nie tylko ze względu na bliskość granicy z Czechami. Również dlatego, że Republika Czeska, Czeši nie są dla nas takimi „prawdziwymi cudzoziemcami” jak inni. Postrzegamy ich odmiennie. Widać ich codziennie na naszych ulicach, oglądamy ich programy telewizyjne dostępne w sieciach kablowych, coraz więcej towarów czeskich oferuje się w naszych sklepach. Staje się tradycją, że mieszkańcy Dolnego Śląska długie weekendy spędzają w Czechach, wyjeżdżają tam na zakupy, w celach rekreacyjnych i turystycznych. Język czeski coraz bardziej przestaje być dla nas językiem obcym. Można więc stwierdzić, że te nasze kontakty są dowodem na to, iż za kilka lat będziemy umieli znaleźć się i zaaklimatyzować w zjednoczonej Europie.

Nasuwać się w tym miejscu kolejne pytania: czy jako mieszkańcy Dolnego Śląska w pełni wykorzystujemy bliskość Republiki Czeskiej? Czy Wrocław, który w swojej łacińskiej nazwie niesie imię czeskiego księcia Vratislava może odegrać wiodącą rolę w tych kontaktach?

Są to pytania retoryczne. Konieczna jest znaczna intensyfikacja nie tylko wymiany towarowej, ale przede wszystkim powiązań kooperacyjnych i produkcyjnych. Lepiej musimy wykorzystywać porównywalne z polskimi warunki prowadzenia działalności gospodarczej w Czechach. Myślę głównie o porównywalnych wynagrodzeniach za pracę (nie jest ono kilkakrotnie wyższe tak, jak to jest w przypadku firm niemieckich), porównywalnych obciążeniach podatkowych.

Wzajemnej intensyfikacji współpracy gospodarczej sprzyjają niskie stawki celne za to-

Dokończenie na str. 24

ŚWIĘCI, BŁOGOSŁAWIENI I SŁUDZY BOŻY

Archidiecezja Wrocławska może po-
szczycić się rzeszą świętych, błogosławio-
nych i świątobliwych osób, które wyro-
sły bądź związały swoje życie z ziemią
śląską.

Do pierwszych świętych należą: **św. Andrzej Świerad** († ok. 1034) i **św. Benedykt** († ok. 1037), którzy prowadzili jakiś czas życie pustelnicze w pobliżu Oławy. W czasie najazdu tatarskiego w 1241 r. śmierć męczeńską we Wrocławiu poniosła cysterka **św. Benigna**. Do wybitnych postaci należy **bl. Czesław** († 1242) – założyciel klasztoru dominikańskiego we Wrocławiu. W Trzebnicy pochowana jest **św. Jadwiga Śląska** († 1243), żona księcia Henryka Brodatego, opiekunka chorych i biednych, fundatorka licznych kościołów i klasztorów.

Z Opolszczyzny pochodzi **św. Jacek Odrowąż** († 1257) i **bl. Bronisław** (ok. † 1259). We Wrocławiu zmarli w opi-

nii świętości: **księżna Anna** († 1265), żona księcia Henryka Pobożnego i **biskup Nankier** herbu Oksza († 1341), gorliwy obrońca praw kościelnych.

W Raciborzu świątobliwym życiem zajaśniała **Eufemia** zwana Ofką Piastówną († 1359).

W Ząbkowicach Śl. śmierć ponieśli trzech dominikanie: superior **Mikołaj Carpentarius**, kaznodzieja **Jan Buda** i diakon **Andrzej Cantoris**. Relikwie ich spoczywają w kościele Św. Krzyża.

W 1619 r. śmiercią męczeńską z rąk kalwińskich żołnierzy Rakoczego w Koszycach zginęli: **bl. Melchior Grodziecki** z Grodzic i **bl. Jan Sarkander** ze Skoczowa. Świątobliwością życia odznaczali się również wybitni konwertyci: **Jan Scheffler** († 1677) z Wrocławia, znany jako Anioł Ślązak, poeta, mistyk i apologeta; biskup wrocławski **kard. Fryderyk Hessen-Darmstadt** († 1682), czciciel Najświętszego Sakramentu i fundator barokowej kaplicy pw. Św. Elżbiety w katedrze wrocławskiej, oraz pochowany w Lubiążu artysta malarz **Michał Willmann** († 1706).

W Kłodzku pochowany jest **ks. Andrzej Faulhaber**, zwany męczennikiem

konfesjonału, zamęczony przez Prusaków w 1757 r. W Piekarach działał **ks. Alojzy Fiecek** († 1862), zwany apostołem Górnego Śląska – założyciel licznych bractw trzeźwości. Miano ojca ubogich i miłośnika krzyża otrzymał z kolei świątobliwy **ks. Teodor Christoph** († 1893).

Na polu miłosierdzia chrześcijańskiego i świętości życia zasłynęli również założyciele zgromadzeń zakonnych: w Nysie **Matka Maria Merket** († 1872), założycielka Zgromadzenia Sióstr Św. Elżbiety, a we Wrocławiu **ks. Robert Spiske** († 1888), założyciel Zgromadzenia Sióstr Św. Jadwigi i **ks. Jan Schneider** († 1876), założyciel Zgromadzenia Sióstr Maryi Niepokalanej. Długą drogę od rodziny żydowskiej przez Karmel do męczeńskiej śmierci w obozie koncentracyjnym Birkenau przeżyła wrocławianka **św. Benedykta od Krzyża (Edyta Stein)** († 1942). Ofiarą hitlerowskiego terroru został także proboszcz berliński rodem z Oławy **ks. Bernard Lichtenberg** († 1943), którego proces beatyfikacyjny jest w toku.

Przedruk z SIEWCA BOŻY
czasopisma parafii pw. Matki Bożej Miłosierdzia
w Oleśnicy

Współpraca gospodarcza z Czechami

Dokończenie ze str. 23

wary i usługi określone w porozumieniu CEFTA. W myśl tego porozumienia cła importowe stosowane w państwach CEFTY (między innymi Polska, Czechy, Słowacja) za towary są corocznie stopniowo obniżane, a w roku 2001 będą całkowicie zniesione. Te warunki sprzyjające rozwojowi współpracy gospodarczej należy lepiej wykorzystywać. Powinny powstawać liczne firmy polsko-czeskie, zlokalizowane po obu stronach granicy, skuteczniej wykorzystujące lokalne warunki prowadzenia działalności gospodarczej.

Intensyfikacja współpracy gospodarczej z Czechami wymaga podjęcia wielu działań. Przede wszystkim tę wymianę należy promować. Tym celom służą kolejne Dni Republiki Czeskiej na Dolnym Śląsku (19–21 maja). Zorganizowane zostały przez Stowarzyszenie na Rzecz Promocji Dolnego Śląska. W ramach Dni Czeskich w Centrum Promocji Gospodarczej BUDEXPO-WROCŁAW przygotowana została wystawa, mająca na celu wzajemną promocję towarów i usług. Odbývają się też seminaria na temat warunków współpracy go-

spodarczej pomiędzy firmami polskimi i czeskimi.

Mówi się jednak coraz częściej o konieczności systemowego podejścia do zagadnień kontaktów gospodarczych Dolnego Śląska z krajami wschodnioczeskim, północnomorawskim, północnoczeskim, tzn. z ziemiami graniczącymi z naszym regionem, o konieczności nadania tym kontaktom wymiaru regionalnego. Tym celem powinno służyć otwarcie we Wrocławiu stałej ekspozycji towarów i usług firm czeskich, która by była nie tylko miejscem prezentacji, ale przede wszystkim miejscem kontaktów biznesu dolnośląskiego i czeskiego (bardzo odczuwalny jest brak we Wrocławiu Konsulatu Republiki Czeskiej). Podobna wystawa powinna być zlokalizowana np. w Hradcu Kralove, Usti nad Łabą lub w Pardubicach (to miasto jest miejscem dużego biznesu), gdzie powinny prezentować się firmy dolnośląskie.

Wystawcami po obu stronach powinny być przede wszystkim małe i średnie firmy, te, które zamierzają intensyfikować swoją produkcję lub usługi. Warunkiem sukcesu tego typu przedsięwzięć muszą być zachęcające niewielkie opłaty za udział w tych ekspozycjach.

Rozwój kontaktów gospodarczych pomiędzy firmami czeskimi i polskimi wymaga tak-

że korzystania z usług firm znających czeskie realia gospodarcze, firm mających dobre rozeznanie w czeskich przepisach prawnych, celnych, fitosanitarnych itp. Firmy takie powinny świadczyć usługi w zakresie:

- pomocy w wyszukiwaniu na terenie Czech firm specjalizujących się w produkcji lub dystrybucji różnych towarów i usług
- rozpoznania marketingowego na terenie Czech obejmującego sporządzanie charakterystyki oferowanych tam towarów i usług, w tym także ich cen, jak również sugerowania cen negocjacyjnych na oferowane towary i usługi
- rozpoznania dotyczącego wymaganych atestów i badań kwalifikacyjnych
- opracowania kontraktów, umów handlowych, kooperacyjnych i przedstawicielskich
- pomocy w przygotowaniu udziałów polskich firm w targach na terenie Czech
- udziału w rozmowach handlowych
- tłumaczeń, w tym także tłumaczeń przysięgłych.

Stowarzyszenie na Rzecz Promocji Dolnego Śląska utrzymuje kontakty z takimi firmami.

Dr hab. Włodzimierz Białczyk jest pracownikiem naukowym Akademii Rolniczej we Wrocławiu i właścicielem firmy konsultingowej.

Stoją od prawej: bp E. Janiak, JE kardynał H. Gulbinowicz, R. Chruściński, S. Najnigier, B. Cybulski. Fot. Jan Buczek

Spotkanie z JE kardynałem Henrykiem Gulbinowiczem

12 marca br. przedstawiciele stowarzyszenia przyjął na audjencji JE Henryk kardynał Gulbinowicz. Nasi delegaci: przewodniczący Walnego Zgromadzenia – Sławomir Najnigier, prezes zarządu – Bogdan Cybulski, sekretarz – Ryszard Chruściński oraz dyrektor Międzynarodowego Festiwalu Muzyki Kameralnej i Organowej w Trzebnicy – Jan Buczek, poinformowali Jego Eminencję o przygotowaniach do druku albumu „Ars Pro Fide” z prezentacji „Sztuki dla wiary” towarzyszącej Międzynarodowemu Kongresowi Eucharystycznemu we Wrocławiu. Rozmawiano także o przedsięwzięciach stowarzyszenia w 1999 roku, w tym o możliwościach włączenia się do obchodów 1000-lecia biskupstwa we Wrocławiu. W spotkaniu uczestniczył ks. bp Edward Janiak.

Wizyta w Ostrawie

30 marca br. w Ostrawie przebywała delegacja Dolnego Śląska. W jej skład weszli: przedstawiciele Stowarzyszenia na Rzecz Promocji Dolnego Śląska oraz Urzędu Wojewódzkiego, Urzędu Marszałkowskiego, DIG, Państwowej Straży Pożarnej, Stowarzyszenia „Tarninów” w Legnicy, Agencji Rozwoju Regionalnego, dyrekcji OSiR-u Zachód we Wrocławiu i mediów wrocławskich.

Wyjazd był związany z przygotowaniem do Dni Czeskich na Dolnym Śląsku oraz kontynuacją współpracy ze środowiskami samorządowymi i gospodarczymi północnych Moraw.

Na spotkanie z nami przybyła bardzo duża grupa przedstawicieli miejscowych mediów. Na zdjęciu: konsul handlowy RP w Ostrawie – Marian Ozimek poinformował o efektach polsko-czeskiej wymiany gospodarczej w 1998 roku. Fot. Jan Buczek

Członkowie delegacji wzięli udział m.in. w inauguracyjnym Walnym Zebraniu Członków Czesko-Polskiej Izby Handlowej, w rozmowach z przedstawicielami władz Ostrawy i bilateralnych rozmowach zainteresowanych podmiotów dolnośląskich i czeskich.

Spotkanie z Zarządem Stowarzyszenia „Tarninów”

7 kwietnia br. w Legnicy odbyło się spotkanie dr Bogdana Cybulskiego, prezesa Zarządu Stowarzyszenia, z członkami Zarządu Stowarzyszenia „Tarninów”. Od kilku miesięcy oba stowarzyszenia współpracują owocnie. Stowarzyszenie „Tarninów” jest jednym z organizatorów Dni Czeskich na Dolnym Śląsku.

Spotkanie z ambasadorem Republiki Czeskiej

13 i 14 kwietnia br. gościł we Wrocławiu i Kobierzycach ambasador Republiki Czeskiej – Karel Štindl w towarzystwie konsula generalnego w Katowicach Miroslava Buška oraz konsula handlowego w Katowicach – Rudolfa Opatřila. Goście spotkali się m.in. z przedstawicielami naszego stowarzyszenia oraz Stowarzyszenia Solidarności Polsko-Czesko-Słowackiej. Omawiano stan współpracy polsko-czeskiej na obszarze Dolnego Śląska, a także przygotowania do Dni Czeskich na Dolnym Śląsku. Nowy konsul generalny po raz pierwszy odwiedził Wrocław.

Sala obrad.

Fot. Jan Buczek

Walne Zgromadzenie Członków Stowarzyszenia

23 i 24 kwietnia br. odbyło się Walne Zgromadzenie Członków Stowarzyszenia. Przyjęto sprawozdanie finansowe za 1998 r. Zarząd przedstawił stan przygotowań do głównych przedsięwzięć stowarzyszenia w 1999 r. Są to:

- III edycja Dolnośląskiego Klucza Sukcesu – finał 26 czerwca w Legnicy.
- Dni Czeskie na Dolnym Śląsku – 19–21 maja.
- Wydanie albumu „Ars Pro Fide”.
- Wydania monografii o walorach turystycznych Dolnego Śląska i Śląska Opolskiego autorstwa profesorów Jerzego Wyrzykowskiego i Janusza Maraka – członków stowarzyszenia.
- Prezentacja Dolnego Śląska w Ostrawie – jesień 1999.
- Współpraca z Dolnośląskim Centrum Szkolenia Samorządowego w realizacji projektu pn. Regionalny Dolnośląski Ośrodek Informacji Europejskiej.

Powołano zespoły do spraw: współpracy z Saksonią, z Republiką Czeską oraz zespół do powołania Klubu Mediów Lokalnych przy Stowarzyszeniu na Rzecz Promocji Dolnego Śląska.

Dni Czeskie na Dolnym Śląsku

19–21.05.1999 r.

PROGRAM IMPREZ

**Centrum Promocji Gospodarczej
BUDEXPO-WROCŁAW**

Wrocław, ul. Krzemieniecka 60a

19 maja 1999 r. (środa)

- godz. 10.30 **Koncert Reprezentacyjnej Orkiestry Dętej Miasta Wrocławia**
- godz. 11.00 **Otwarcie Dni Czeskich na Dolnym Śląsku i III Targów Producentów Narzędzi PRO-NAR '99**
- godz. 11.15 **Występ Reprezentacyjnego Dolnośląskiego Zespołu Pieśni i Tańca WROCŁAW**
- godz. 11.30 **Prezentacja laureatów i nominatów plebiscytu „Polskie jest dobre” oraz laureatów „Dolnośląskiego Klucza Sukcesu”**
- godz. 11.45 **Otwarcie wystaw:**
- fotograficznej „Powódź '98 – Ziemia Kłodzka – Wschodnie Czechy”
 - plastycznej – plastycy czescy i polscy z ASP we Wrocławiu
- godz. 12.00 **Konferencja prasowa z udziałem ambasadora Republiki Czeskiej, przedstawicieli konsulatów, władz administracyjnych województwa dolnośląskiego oraz przedstawicieli izb handlowych**
- godz. 14.00 **Wizyta ambasadora i władz konsularnych RC w gminach Kobierzyce i Długoleka**
- godz. 14.00 **Seminarium: Możliwości tworzenia wspólnych przedsięwzięć gospodarczych, przepływów kapitałowych, z udziałem Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, Izby Gospodarczych oraz przedsiębiorców z RC i RP**
- „Szansa na biznes” – prezentacja możliwości współpracy w zakresie budownictwa mieszkaniowego oraz ofert przygotowanych przez Klub Dolnośląskiego Biznesu
 - **Prawo bankowe, przepływy kapitałowe, wymiana dewizowa**
 - **Działalność gospodarcza z punktu widzenia różnic w prawie czeskim i polskim, przepisy celno-dewizowe, warunki i możliwości współpracy gospodarczej na Dolnym Śląsku.**
- Prelekcje: radca handlowy minister pełnomocny – Jerzy Gollis, zastępca attaché handlowego w biurze radcy handlowego Ambasady RP w Pradze – Monika Olech, radca handlowy Ambasady RC w Warszawie – Jaroslav Mošovský
- godz. 14.00 **Prezentacja maszyn i narzędzi do obróbki drewna firm polskich i czeskich**
- godz. 15.00 **Prezentacja elektronarzędzi**

20 maja 1999 r. (czwartek)

- godz. 10.00 **Rozmowy bilateralne firm czeskich i polskich – przemysł narzędziowy**
- godz. 14.00 **Prezentacje maszyn i narzędzi do obróbki drewna REMA Reszel, HAMECH Hajnówka, firma czeska ROJEK**

21.05.1999 r. (piątek)

- godz. 10.00 **Rozmowy bilateralne polskich i czeskich przedsiębiorców**

godz. 12.00 **Prezentacja wydawnictw polsko-czeskich:**

Wydawnictwo „Ziemia Kłodzka” z Nowej Rudy

● **X Jubileuszowe Polsko-Czeskie Dni Kultury**

Chrześcijańskiej z udziałem przedstawicieli Komitetu Organizacyjnego

godz. 14.00 **Rozstrzygnięcie radiowego konkursu wiedzy**

o Czechach – losowanie nagród – TV Wrocław

godz. 15.00 **Zakończenie targów PRO-NAR '99 oraz Dni**

Czeskich na Dolnym Śląsku – podsumowanie przez konsula Rudolfa Opatřila i konsula Mariana Ozimka

● **Wręczenie nagród z konkursu PRO-NAR '99**

● **Dzień czeski w TV Wrocław**

Regionalne Centrum Doradztwa Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich

Wrocław, ul. Zwycięska 12

**Polsko-czeska impreza promocyjna
VIII Targi Rolne ROLNICZY RYNEK '99
20–21.05.1999 r.**

PROGRAM IMPREZ

20 maja 1999 r. (czwartek)

- godz. 11.00 **Otwarcie VIII Targów Rolnych ROLNICZY RYNEK '99**
- godz. 11.30 **Forum dolnośląskich mediów lokalnych**
- **Wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich a integracja z Unią Europejską** – seminaria, prelekcje, wykłady
- godz. 12.30 **Otwarcie konferencji** – dr inż. Ewa Mańkowska
Regionalne Centrum Doradztwa, Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
- godz. 12.35 **Wyzwanie stojące przed polskim rolnictwem w kontekście integracji z Unią Europejską** – John McClin-tock – Przedstawicielstwo Unii Europejskiej w Warszawie
- godz. 13.20 **Strategie rozwoju obszarów wiejskich Dolnego Śląska** – prof. dr hab. Zofia Więckowicz – AR Wrocław
- godz. 14.05 **Przerwa**
- godz. 14.20 **Odnowa wsi jako sposób wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich** – mgr inż. Ryszard Wilczyński – pełnomocnik Zarządu Województwa Opolskiego
- godz. 14.50 **Publikacja poświęcona euroregionom funkcjonującym na granicach Polski** – dr Helena Polak – Urząd Statystyczny we Wrocławiu
- godz. 15.00 **Dyskusja**

21.05.1999 r. (piątek)

- Fundusze przedakcesyjne w aspekcie przystąpienia Polski do Unii Europejskiej** – seminaria, prelekcje, wykłady
- godz. 11.00 **Otwarcie konferencji** – dr inż. Ewa Mańkowska
- godz. 11.30 **Przewidywana pomoc przedakcesyjna Unii Europejskiej dla polskiej wsi i rolnictwa po roku 2000** – dr Mirosław Drygas – Fundacja Programów Pomocy dla Rolnictwa (FAPA)
- godz. 13.00 **Rola państwa i wyzwania dla beneficjentów pomocy przedakcesyjnej Unii Europejskiej – program SAPARD** – mgr Iwona Lisztwan – Fundacja Programów Pomocy dla Rolnictwa (FAPA)
- godz. 14.00 **Przerwa**

godz. 14.20 Program pilotażowy porejestrowego doświadczal-
nictwa odmianowego na Dolnym Śląsku
– mgr inż. Ludwik Kotowicz – Stacja Doświadczalna Oceny
Odmian w Tomaszowie Bolesławieckim, Dolnośląski Zespół
Porejestrowego Doświadczalnictwa Odmianowego
godz. 17.00 Zakończenie polsko-czeskiej imprezy promocyjnej
VIII Targi Rolne ROLNICZY RYNEK '99

IMPREZY TOWARZYSZĄCE

19 maja 1999 r. (środa)

- „Malarstwo i pocztówki czeskie” – Otwarcie wystawy –
Galeria Słowa i Obrazu RSTK
Wrocław, plac T. Kościuszki 10, godz. 15.00
- Festyn przy „Drzewku Solidarności Polsko-Czesko-
-Słowackiej”. Występy orkiestry dętej, zespołów folklor-
ystycznych, konkursy, degustacja piwa browarów czeskich
wrocławski Rynek – godz. 15.30
- Spotkanie organizatorów Dni Czeskich na Dolnym
Śląsku i wystawców targów PRO-NAR '99 oraz ROLNI-
CZY RYNEK '99 z zaproszonymi gośćmi. Występ zespołu
KAŻDY SOBIE, działającego przy Ośrodku Kultury i Spor-
tu Gminy Oleśnica – Regionalne Centrum Doradztwa Roz-
woju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
Wrocław, ul. Zwycięska 12 – godz. 18.30

20 maja 1999 r. (czwartek)

- Dzień Czeski w Oławie
(organizator: Stowarzyszenie na Rzecz Oławy)
- Spotkanie Solidarności Polsko-Czesko-Słowackiej w roku
X-lecia Festiwalu Niezależnej Kultury Czeskiej
Wrocław, ul. Ładna 9, kawiarnia „Pod Tukanami” – godz. 19.00
- Spektakl teatralny „Zabijak Joe” Tracy Lettsa w wyko-
naniu aktorów Činoherní Klub w Pradze, reż. Michał Lang
Legnica, Duża Scena Teatru w Legnicy – godz. 19.00

19–21 maja 1999 r. (środa–piątek)

- W kamieniczce „Małgosia” czynny będzie punkt
informacyjny CZESKIEGO CENTRUM z Warszawy
- Konkurs radiowy wiedzy o Czechach (Polskie Radio
Wrocław)
- Prezentacja filmów kinematografii czeskiej
Wrocław, ul. Kościuszki – kino „Pałacyk”
- „Tradycyjne Rzemiosło ORLIĆKA i PODORLIĆKA”
ze zbiorów czeskiego muzeum „Lanškronne”
Muzeum Ziemi Kłodzkiej, ul. Łukasiewicza 4, Kłodzko
- Prezentacja wybranych dziedzin rękodzieła
artystycznego w wykonaniu czeskich rzemieślników
Muzeum Ziemi Kłodzkiej, ul. Łukasiewicza 4, Kłodzko
- „Polacy i Czesi – dziesięć wieków sąsiedztwa” – wystawa
wydawnictw polsko-czeskich z obszaru Euroregionu Glacensis
Wrocław – sala prezentacji BUDEXPO-WROCLAW
- Wystawa fotograficzna z okazji 10 rocznicy „aksamitnej
rewolucji” w Republice Czeskiej
Wrocław – sala prezentacji BUDEXPO-WROCLAW
- „Malarstwo i pocztówki czeskie” – Galeria Słowa i Obrazu
RSTK
Wrocław, plac T. Kościuszki 10, w godz. 10.00–18.00

Wydarzenia

❖ Znany niemiecki dyrygent
Kurt Masur otrzymał
19 kwietnia br. tytuł doktora
honoris causa Wrocławskiej
Akademii Muzycznej, a także
Krzyż Komandorski Orderu
Zasługi Rzeczypospolitej
Polskiej.
Kurt Masur jest dyrektorem
artystycznym Filharmonii
Nowojorskiej, do niedawna
przez wiele lat pełnił funkcję
dyrektora słynnej orkiestry
Gewandhausu w Lipsku.
Wiele koncertuje i nagrywa
(nagrał ponad 100 płyt).
Inicjatorem nadania artyście
tytułu doktora honoris causa
jest rektor Akademii Muzycz-
nej – prof. Jerzy Mrozik.
Utytułowany dyrygent urodził
się 18 lipca 1927 roku w Brze-
gu na Opolszczyźnie.

W wieku 16 lat zaczął się
uczyć gry na fortepianie i wio-
lonczeli w szkole muzycznej
we Wrocławiu. Choroba ręki
uniemożliwiła mu karierę
instrumentalisty. Zdecydował
się na dyrygenturę, którą stu-
diował w Lipsku.

❖ W marcu br. odbył się we
Wrocławiu jubileuszowy
**XX Przegląd Piosenki Aktor-
skiej**. W stolicy Dolnego
Śląska pojawiło się wiele
znakomitości. Wśród gości
byli: **Ewa Demarczyk**, **Edyta
Geppert**, która w tym roku
obchodzi 15-lecie pracy arty-
stycznej, **Krystyna Janda**.
XX PPA we Wrocławiu za-

szczyli swoim udziałem
Nick Cave oraz królowa bossa
nowy **Cesaria Evora**.
Cieszy fakt, iż I miejsce
w konkursie XX PPA zdobyła
aktorka Teatru Polskiego
we Wrocławiu – **Kinga Preis**.

❖ Wrocławski poeta **Tadeusz
Różewicz** uhonorowany został
10 kwietnia br. tytułem dokto-
ra honoris causa Uniwersyte-
tu Opolskiego. W tym roku

jest to kolejne wyróżnienie –
w styczniu tego roku poeta
otrzymał ten tytuł na Uniwer-
sytecie Śląskim w Katowicach.
Recenzentami wielkiego twór-
cy byli: prof. Czesław Hernas
z Uniwersytetu Wrocławskiego
i prof. Edward Balcerzan
z Uniwersytetu w Poznaniu.
W uroczystości, która odbyła
się w ramach jubileuszu pię-
ciolecia Uniwersytetu Opol-
skiego, udział wzięli rektorzy
uczelni z Poznania, Katowic,
naukowcy z uniwersytetów
w Berlinie, Wiedniu, Regens-
burgu, prezydent Wrocławia.

❖ Niedawno nawiązana zosta-
ła współpraca między Oławą
a niemieckim miastem Oberas-
bach. Do podpisania „**Aktu
przyjaźni**” doszło 15 kwietnia
br. w sali Rycerskiej Urzędu
Miejskiego w Oławie. Podpisy
pod dokumentem złożyli bur-
mistrzowie obu miast
– **Waldemar Wiązowski**
oraz **Bruno Allar**.
W uroczystości udział wzięli
m.in. przedstawiciele Urzędu
Marszałkowskiego, konsulatu
Niemiec we Wrocławiu, Staro-
stwa Powiatowego w Oławie.
W Oławie istnieje wiele intere-
sujących zakładów rzemieślni-
czych oraz usługowych i wła-
śnie te wzorce Niemcy chcą

przeszczepić na swój grunt. Między tymi miastami istnieje wiele innych podobieństw, m.in. architektonicznych.

❖ „**Ekonomia i polityka transformacji**” – swoją nową, tak zatytułowaną książkę podczas wizyty we Wrocławiu (14 IV br.) promował jej autor – **Grzegorz Kołodko**. Na spotkanie z profesorem, byłym wicepremierem i ministrem finansów, które miało miejsce w auli Akademii Ekonomicznej, przyszły tłumy. Profesor Kołodko w swojej nowej książce dokonuje analizy oraz stara się ocenić dziesięcioletni okres przemian w krajach, które weszły na drogę transformacji. Grzegorz Kołodko pracuje

obecnie w międzynarodowych instytucjach finansowych, prowadzi również wykłady za granicą, dzięki czemu czuje się bardziej swobodny w swoich ocenach niż w czasie sprawowania funkcji politycznych w kraju.

Ludzie

❖ Znany dyrygent, **Tadeusz Strugała**, przez wiele lat związany z Wrocławiem, obchodził w marcu jubileusz 45-lecia pracy artystycznej. Strugała jest nie tylko cenionym dyrygentem, ale również wielką osobowością, dobrym organizatorem życia muzycznego.

Sprawdził się jako dyrektor artystyczny najbardziej renomowanych festiwali i instytucji muzycznych – wielokrotnie był dyrektorem Wrtislavii Cantans, prowadził Filharmonię Wrocławską, Filharmonię Narodową w Warszawie. Jubilat był wielokrotnie doceniany za wkład w życie kulturalne miasta, otrzymał m.in. tytuł doktora honoris causa Akademii Muzycznej im. Karola Lipińskiego we Wrocławiu.

Obchody jubileuszowe Tadeusz Strugała rozpoczął od koncertu z Wrocławską Orkiestrą Kameralną „Leopoldinum”, której jest współzałożycielem.

Wśród przygotowanych na jubileusz utworów znalazły się m.in. „Koncert skrzypcowy D-dur” Beethovena oraz „Symfonia fantastyczna” Berlioza. Podczas uroczystego koncertu wystąpili filharmonicy wrocławscy oraz gościnnie skrzypki Krzysztof Jakowicz.

❖ 16 kwietnia br. zakończył pracę we Wrocławiu konsul generalny Niemiec – **dr Ronald Kliesow**. Został on – w randze ambasadora – dyrektorem szkoły dyplomatycznej w Bonn. Konsul pełnił obowiązki we Wrocławiu przez 3 lata.

Zajmował się m.in. problemami mniejszości niemieckiej, dziedzictwa niemieckiego. Ułatwiał kontakty z różnymi instytucjami, np. w Saksonii. Dzięki niemu odbyły się we Wrocławiu pierwsze dni tego regionu, jemu też Wrocław zawdzięcza zorganizowanie wielu interesujących wystaw. W uroczystości pożegnalnej uczestniczyło niemal 200 osób, m.in. wojewodowie, marszałkowie, prezydenci większych miast, a także Maciej Łagiewski – dyrektor Muzeum Historycznego we Wrocławiu, który stwierdził, iż konsul Ronald Kliesow „w czasie swojego pobytu we Wrocławiu wybudował ogromny most między kilkoma landami niemieckimi a Dolnym Śląskiem”. Były konsul podczas sprawowania swojej funkcji opanował język polski.

❖ Doktor **Ewa Gruszka**, wrocławski neurolog, zdobyła tytuł „**Lekarz Roku**” w tegorocznej edycji plebiscytu ogólnopolskiego miesięcznika

„Teraz Zdrowie” i Programu I Polskiego Radia. Tytuł oraz nagrodę – statuetkę z wężem Eskulapa laureaci zawdzięczają pacjentom. Najpierw nadsyłane są kandydatury (w tym roku zgłoszono 35 lekarzy), później spośród nich wybiera się zwycięzcę. W tegorocznym plebiscycie wzięło udział 1800 osób, z czego 400 zagłosowało na Ewę Gruszkę.

Wystawy

❖ W Muzeum Narodowym we Wrocławiu można było obejrzeć w marcu i kwietniu br. dorobek fotograficzny urodzonego w 1827 roku w stolicy Dolnego Śląska **Hermann Krone’a**, z wykształcenia astronoma. Krone po studiach we Wrocławiu wyjechał do Dreżna.

Hermann Krone jest autorem najstarszych fotografii ukazujących Wrocław, a także jego mieszkańców. Po przeprowadzce do Dreżna często odwiedzał dolnośląską stolicę, skrupulatnie gromadząc swoje prace w albumach.

Na wystawie pokazano 800 fotogramów. Istotnym elementem ekspozycji były plansze dydaktyczne prezentujące historię i techniczne możliwości fotografii.

Powstanie tej ciekawej wystawy zawdzięczamy Adamowi Sobocie – jej wrocławskiemu komisarzowi. Wykorzystał on zbiory zgromadzone w Muzeum Narodowym, a także prace pochodzące ze zbiorów znajdujących się w Dreźnie i Kolonii.

❖ W marcu br. w Galerii Sztuki BWA w Jeleniej Górze miała miejsce wystawa zatytułowana „**Fotografia i przesłanie**”. Znalazły się na niej prace 15 współczesnych artystów polskich, m.in. **Wiesława Brzóska, Krzysztofa Cichosza, Zbigniewa Dłubaka, Izabelli Gustowskiej, Natalii Lach-Lachowicz, Tomasza Michałowskiego, Stanisława Wosia**.

❖ **Alina Szapocznikow** należy do czołówek wybitnych artystów polskich. Znana jest nie tylko w kraju, ale i poza jego granicami.

W Muzeum Narodowym we Wrocławiu otwarto retrospektywną wystawę jej prac zatytułowaną „**Eros i Thanatos**”. W pracach rzeźbiarki stałym elementem jest cielesność – wiąże się to z jej przekonaniem, iż „wśród wszystkich przejawów nietrwałości ciała ludzkie jest najwrażliwszym,

jedynym źródłem wszelkiej radości, wszelkiego bólu i wszelkiej prawdy”. Jako dorastająca dziewczyna Alina Szapocznikow znalazła się wraz z matką w obozie koncentracyjnym. Doznania z tamtego okresu stały się dla artystki głównym źródłem inspiracji. Świadczą o tym chociażby prace „**Ekshumowany**” – na zdjęciu, czy „**Maria Magdalena**”, przypominające ofiary holocaustu. Bardziej optymistyczne akcenty można zauważyć m.in. w pracach „**Pierwsza miłość**”, „**Piękna kobieta**”. Można stwierdzić, iż twórczość Aliny Szapocznikow przebiegała jakby w dwóch nurtach: rozkwitu i rozpadu, życia i śmierci, radości i smutku. Ostatnia praca artystki nosi tytuł „**Pogrzeb Aliny**” – powstała 3 lata przed śmiercią.

Nagrody

❖ Jak co roku w związku z przypadającym 27 marca Międzynarodowym Dniem

Teatru przyznano Złote, Srebrne i Brązowe Iglice.

Złote Iglice otrzymali:

Maja Abesadze – tancerka Teatru Muzycznego-Operetki we Wrocławiu, **Krzysztof Dracz** – aktor Teatru Polskiego, **Marian Ogorzelec** – śpiewak Teatru Muzycznego-Operetki.

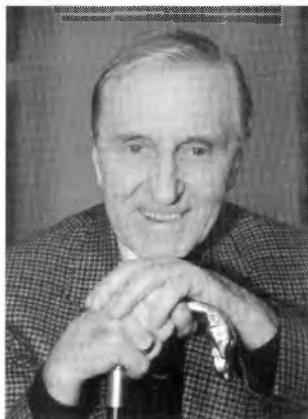
Srebrne Iglice przyznano:

Robertowi Kowalskiemu – śpiewakowi Teatru Muzycznego-Operetki, **Milogostowi Reczkowi** – aktorowi wrocławskiego Teatru Polskiego i **Waldemarowi Staszewskiemu** – tancerzowi Operetki, kierownikowi baletu.

Laureatami **Brązowej Iglicy** zostali: **Kinga Preis** – aktorka Teatru Polskiego, **Izabella Przepiórkowska** – tancerka Teatru Muzycznego-Operetki oraz śpiewaczka **Ewa Szydło** – również z Teatru Muzycznego-Operetki.

Iglice przyznawane są przez wrocławską publiczność. W tym roku miało to miejsce już po raz trzydziesty czwarty.

❖ 9 kwietnia br. w Sali Kolumnowej Dolnośląskiego Urzędu Wojewódzkiego **Wojciech hr. Dzieduszycki** udekorowany został **Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski**. Odznaczenie przyznał słynnemu wrocławianinowi prezydent RP – Aleksander Kwaśniewski, wyrażając w ten sposób podziękowanie za popularyzowanie historii i kultury kresów.

❖ Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Wrocławia przyznało w kwietniu br. kolejną, czwartą już, doroczną nagrodę – **Złotą Kulę**. Otrzymał ją **Maciej Łagiewski**, dyrektor Muzeum

Historycznego we Wrocławiu. Złote Kule projektuje Eugeniusz Get-Stankiewicz. Stałym elementem nagrody-statuetki jest złota kula, ale co roku statuetka wygląda inaczej. Współautorem tegorocznej jest Ryszard Mazur – klucznik miasta. Nagroda przyznawana jest jednogłośnie tym osobom, które w danym roku zrobiły najwięcej na rzecz stolicy Dolnego Śląska, nie musi być to jednak wrocławianin. Do tej pory Złote Kule otrzymali: Jan Paweł II, Tadeusz Różewicz i Bogdan Zdrojewski.

❖ **Walbrzyska biblioteka „Pod Atlantami”** uhonorowana została **Ikarem**. Jest to nagroda przyznawana najlepszej bibliotece w kraju. Biblioteką „Pod Atlantami” zachwycali się znane osobistości, ostatnio marszałek województwa dolnośląskiego – prof. Jan Waszkiewicz. Działa tutaj jedyna w Polsce Galeria Książki i jedyne na Dolnym Śląsku Policealne Studium Bibliotekarstwa. W placówce opracowuje się dolnośląską bibliografię terytorialną, znajduje się tu największy oddział dziecięcy w województwie. W Galerii pod Atlantami orga-

nizowane są liczne wystawy, które prezentowane są również w całym regionie.

Zbiory walbrzyskiej biblioteki „Pod Atlantami” liczą pół miliona jednostek. Nie są to wyłącznie książki, ale także materiały audiowizualne, czasopisma i zbiory specjalne. Prenumeruje się tutaj 350 tytułów prasowych. Tą interesującą placówką kieruje **Andrzej Tyws**. Ubolewa jednak, że biblioteka była kiedyś wojewódzka, obecnie jest powiatowa. – Mamy potencjał, żeby działać, ale nie mamy na to szans – stwierdził.

❖ **Profesor Ludwik Tomiałojć**, światowej sławy ornitolog, przyrodnik, autor wielu publikacji naukowych, m.in. „Ptaki Polski”, „Ptaki Europy”, jest trzecim z kolei laureatem nagrody Fundacji Oławy

i Nysy Kłodzkiej. 22 kwietnia br. otrzymał on tytuł **Zielonego Dobrodzieja**, przyznany przez kapitułę składającą się z dotychczasowych laureatów tej nagrody: Ryszarda Łukaszczyka – pedagoga i twórcę Wrocławskiej Szkoły Przyszłości, oraz Antoniego Kopcia – samorządowca, inicjatora wprowadzenia w Kątach Wrocławskich kompleksowego systemu zagospodarowania odpadów. Obradom kapituły przewodniczył Radosław Gawlik – sekretarz stanu w Ministerstwie Ochrony Środowiska.

VI Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej i Organowej TRZEBNICA '99

Rozpoczął się VI Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej i Organowej – TRZEBNICA '99. W tym roku do grona patronów imprezy dołączyło Stowarzyszenie na Rzecz Promocji Dolnego Śląska. 2 maja br. uroczystego otwarcia festiwalu dokonał wojewoda dolnośląski – Witold Krochmal. W koncercie inauguracyjnym wystąpiła Orkiestra Symfoniczna Państwowej Filharmonii im. L. Różyckiego w Jeleniej Górze pod batutą Michała Klauzy.

Licznie zgromadzeni melomani, wśród których byli przedstawiciele samorządów gmin powiatu trzebnickiego, starostowie powiatów ościennych, przedstawiciele władz wojewódzkich z wojewodą na czele, członkowie komitetu honorowego i zaproszeni goście, wysłuchali uwertury fantazyjnej „Bajka” Stanisława Moniuszki oraz „IV Symfonii B-dur” Ludwiga van Beethovena. Szczególnym patronem koncertu był Zarząd Miasta i Gminy Trzebnica, który – w przeddzień święta Konstytucji 3 Maja – ufundował wstęp wolny na koncert.

Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej i Organowej – od pięciu lat pod patronatem wojewody wrocławskiego, a obecnie dolnośląskiego – wpisał się na stałe w pejzaż kulturalny Dolnego Śląska. Odbywa się w sanktuarium Św. Jadwigi – patronki pojednania i współpracy między narodami – w Trzebnicy, i jak

przystało na to szczególne miejsce, jest imprezą dobrze realizującą zadanie współpracy na płaszczyźnie kultury.

Oprócz stałego patronatu wojewody nad całym festiwalem, niektóre koncerty mają także swoich szczególnych patronów. W poprzednich latach byli nimi: Lech Wałęsa – prezydent RP, Zdzisław Podkański – minister kultury i sztuki, Joanna Wnuk-Nazarowa – minister kultury i sztuki. Tegoroczny finałowy koncert w październiku odbędzie się także pod patronatem ministra kultury i sztuki – Andrzeja Zakrzewskiego.

W ciągu pięciu dotychczasowych edycji festiwalu w bazylice Św. Jadwigi wykonano ponad 350 utworów, przewinęło się prawie 800 wykonawców z ponad dwudziestu krajów świata, w tym wielu słynnych solistów, znakomitych organistów, renomowane orkiestry i chóry.

Stałymi konferansjerami festiwalu są: Janusz Mencil, Wojciech hr. Dzieduszycki, Marek Dyżewski. W przeszłości koncerty zapowiadali także Bogusław Kaczyński i Izabella Starzec.

Od początku istnienia imprezy dyrektorem organizacyjnym jest Jan Buczek, a nad stroną artystyczną czuwa prof. Andrzej Chorościński.

Barokowe wnętrza pięknej bazyliki trzebnickiej i wielka otwartość jej gospodarzy – księży salwatorianów – stanowią idealne warunki do prezentowania i od-

bioru muzyki. W tym roku po raz pierwszy będzie miało miejsce I Ogólnopolskie Forum Młodych Organistów. W każdą sobotę, o godz. 12, w okresie od 5 czerwca do 28 sierpnia, w tzw. cyklu „Poranków organowych” odbędzie się półgodzinny koncert w wykonaniu adeptów polskich uczelni muzycznych. Po koncercie istnieje możliwość zwiedzania z przewodnikiem historycznej bazyliki Św. Jadwigi. To nowość świadcząca o rozwoju organizacyjnym festiwalu.

Stale kontakty z organizatorami imprez muzycznych w kraju i za granicą oraz wypracowane już formy współpracy z takimi instytucjami jak Wrocławska Akademia Muzyczna i filharmonie dolnośląskie, Polskie Radio Wrocław, biura podróży, samorządy gmin powiatu trzebnickiego czy firmy sponsorujące w części to przedsięwzięcie, są solidnym zapleczem organizacyjnym festiwalu.

Od wielu lat imprezę współfinansują: Samorząd Miasta i Gminy Trzebnica, Urząd Wojewódzki, a obecnie Sejmik Dolnośląski, Ministerstwo Kultury i Sztuki, CPN Wrocław, Przedsiębiorstwo Drogo-we Ziajka, AWRSP Oddział Wrocław, Reha-Pol-A. Obecnie również: Starostwo Powiatowe w Trzebnicy, MPEC Wrocław SA, PKO BP, Fundacja im. Stefana Batorego, BNT, ELGA, Wydawnictwo Millennium, Trzebnickie Stowarzyszenie Samorządowe, BUS-Ekspres, Kulik.

Informacje o Międzynarodowym Festiwalu Muzyki Kameralnej i Organowej TRZEBNICA '99 są dostępne w Internecie pod adresem: <http://free.polbox.pl/o/organowy>.

Koncert inauguracyjny. Dyryguje Michał Klauza.

Fot. Jan Buczek

PROGRAM '99

2 maja

Koncert inauguracyjny, Orkiestra Symfoniczna Państwowej Filharmonii im. L. Różyckiego z Jeleniej Góry, dyr. Michał Klauza

23 maja

Adam Lenart – organy, Elwira Lubos – flet, Piotr Lenart – fagot

20 czerwca

Józef Serafin – organy, Andrzej Hiolski – śpiew

11 lipca

Robert Grudzień – organy, Hans Ebner – Austria – róg alpejski

22 sierpnia

Leopoldas Digrys – Wilno – organy

19 września

Elisabeth Roloff – Jerozolima – organy, A Quattro – kwartet muzyczny

17 października

Koncert finałowy pod patronatem ministra kultury i sztuki Madchenchor – Hanower, dyr. Gudrun Schröfel, Andrzej Chorościński – organy

Euroregionalny Internetowy System Informacji i Promocji Gospodarczej „Inter Land”

Informujemy o tworzeniu międzynarodowego systemu internetowego, którego głównym celem jest promocja podmiotów gospodarczych (firm produkcyjnych, usługowych, handlowych, turystycznych oraz firm ze sfery finansowej). Kluczową zaletą systemu „Inter Land” jest połączenie ofert przygranicznych regionów: Polski, Czech i Niemiec. Otworzy to nowe możliwości nawiązywania kontaktów i ożywi przygraniczną współpracę gospodarczą. System zawiera również bieżące informacje o przejściach granicznych i przepisach celnych. Kompleksowa oferta, jednocześnie promowana w trzech regionach przygranicznych, stanowi element integracji europejskiej.

Inauguracja systemu będzie miała miejsce podczas Dni Czeskich na Dolnym Śląsku (19–21.05.1999 r.). Bliższe informacje na temat funkcjonowania systemu dostępne będą na stoisku firmy Taide Polska w pawilonie wystawienniczym we Wrocławiu przy ul. Krzemienieckiej 60 a. Poniżej przedstawiamy cennik usług systemu.

Rodzaj podmiotu	Oferta systemu „Inter Land”	Miesięczny abonament (cena netto)
Większy podmiot gospodarczy (produkcja, handel, usługi, finanse)	Główna witryna: grafika wiodąca, okno informacji, okno aktualności, możliwość nawiązania kontaktu za pośrednictwem e-mail. Oferta: tekst – max 3600 znaków, 8 grafik, opcje szybkiego wyszukiwania.	125 zł
Mniejszy podmiot gospodarczy (produkcja, handel, usługi, finanse)	Główna witryna: grafika wiodąca, okno informacji, okno aktualności, możliwość nawiązania kontaktu za pośrednictwem e-mail. Oferta: tekst – max 1800 znaków, 4 grafiki, opcje szybkiego wyszukiwania.	60 zł
Duży podmiot turystyczny, np. hotel	Główna witryna: grafika wiodąca, okno informacji, okno aktualności, możliwość rezerwacji za pośrednictwem e-mail. Oferta: tekst – max 3600 znaków, 8 grafik, opcje szybkiego wyszukiwania.	125 zł
Średni podmiot turystyczny, np. pensjonat	Główna witryna: grafika wiodąca, okno informacji, okno aktualności, możliwość rezerwacji za pośrednictwem e-mail. Oferta: tekst – max 1800 znaków, 4 grafiki, opcje szybkiego wyszukiwania.	60 zł
Mały podmiot turystyczny, np. gospodarstwo agroturystyczne	Główna witryna: grafika wiodąca, okno informacji, okno aktualności, możliwość rezerwacji za pośrednictwem e-mail. Oferta: tekst – max 900 znaków, 2 grafiki, opcje szybkiego wyszukiwania.	25 zł

Uwagi:

- a) minimalny czas aktywacji w systemie wynosi 12 miesięcy
- b) obowiązkowe wersje językowe (czeska i niemiecka) nie podnoszą ceny oferty
- c) maksymalny rozmiar grafik: 400x300 punktów
- d) każda dodatkowa grafika podnosi cenę oferty o 17 zł netto
- e) zwiększenie objętości tekstu o umowną jednostkę 900 znaków podnosi cenę abonamentu o 1 zł netto
- f) podmiotowi będącemu członkiem wspierającym Stowarzyszenia na Rzecz Promocji Dolnego Śląska przysługuje zniżka abonamentu w wysokości 50%
- g) firmy posiadające własne strony WWW mogą ubiegać się o zniżkę w zamian za umieszczenie u siebie odnośnika do systemu „Inter Land”.

PARTNER DLA POLSKI

Cała nasza działalność podporządkowana jest jednemu zadaniu: uczynić dla naszych odbiorców wszystko, aby osiągnęli jak największe korzyści w swoim otoczeniu lub na konkretnym rynku. Ta idea przyświeca też zasadzie organizacji koncernu VEW. Oferujemy naszym Klientom całą wiedzę naszego holdingu o narodowym i międzynarodowych rynkach. Przede wszystkim jednak wprowadzamy w życie, na miejscu u odbiorcy, nasze własne know-how. Zgłaszamy naszą ofertę pod hasłami: prąd, gaz, utylizacja, telekomunikacja, lokalizacje.

- zbieranie, gromadzenie i transport odpadów
- wzbogacanie i wykorzystanie odpadów
- przetwarzanie i usuwanie odpadów
- zaopatrzenie lokalizacji przemysłowych
- rekultywacja terenów i gleby
- budowa pojazdów specjalistycznych, pojemników i urządzeń
- usuwanie odpadów zakładowych i logistyka zakładowa

- telekomunikacja
- inteligentne połączenia stałe
- sieci dla przedsiębiorstw
- usługi telefoniczne i telewizyjne
- usługi poczty elektronicznej
- komunikacja wideo
- centralny serwis telefoniczny

- regionalne zaopatrzenie w energię elektryczną
- zaopatrzenie gmin
- zaopatrzenie lokalizacji przemysłowych
- dostawy technologii i urządzeń
- dostawy energii i ciepła z central ciepłowniczych, elektrociepłowni blokowych i wodnych
- obrót nieruchomościami
- projektowanie i obsługa lokalizacji przemysłowych
- usługi komunalne w zakresie ochrony środowiska
- komunikacja i logistyka

- wytwarzanie i dystrybucja energii elektrycznej
- transport i dystrybucja gazu
- zaopatrzenie lokalizacji przemysłowych
- usługi inżynieryjne

Wymienione usługi są tylko fragmentem całej naszej oferty. Jest ona zbyt różnorodna, zbyt zorientowana na potrzeby każdego klienta, aby móc ją tu obszernie przedstawić. Może znaleźli Państwo wśród wymienionych usług coś, co trafia w Państwa potrzeby; może Państwa życzenia wykraczają poza nie – w obu tych przypadkach rozmowa jest niezbędna. Czekamy na wyzwania. Jesteśmy do dyspozycji.